

ruh ve madde

Türkiye Metapsizik Tetkikler ve İlimi Araştırmalar Cemiyeti Neşir Organıdır

Cilt: 10, Sayı: 120, Ocak 1970
Cemiyet adına Sahip ve Mes'ul Müdür

Ergün Arıkdal

★

Hazırlayanlar :

Doç. Dr. Muammer Bilge
Dr. Gültekin Caymaz

Ali Erman

Kadri Karma

Atilla Ultav

Berrin Gerçek

Sadiye Korates

Güven Erer

Enver Ölçerman

Mehmet Sancar

Yorgo Karaca

Adnan Özgen

Baykur Bilgin

Kapak Kompozisyonu

Ağız Ressoru

Önder Akınal

İdarehane ve Cemiyet binası:

Taksim, Sıraselviler, Billürcü

Çıkmazı Sümbül Apt. No. 14/1

(Otel Santral Sokağı)

★

Dizgi ve Baskı : T A Ş Matbaası

★

Kapak Baskı : Gencay Matbaası

Cilt: Çınar Mücellithanesi

★

Abone ücreti :

Yıllık 20 Lira

★

Haberleşme, Abone ve

Havale adresi :

RUH ve MADDE

P. K. 1157 - İstanbul

RUH ve MADDE'den Sevgili Okuyucularına

Sevgili Okuyucular,

Memleketimizin içinde bulunduğu her türlü şartta rağmen Ruh ve Madde'yi yetiştirici, öğretici ve özellikle spirüel kültürü temsil edici bir hüviyet içinde tutmağa gayret ediyoruz. Bu gayretimizin semeresini yavaş yavaş görmeğe başladığımızı söyleyebiliriz. Teksir Yayınları olarak ele aldığımız spirüel kültür serisi, Ruh ve Madde Dergisinin bir yan ürünüdür. Bir çok okurlarımız, eksik olmasınlar, bu yayınların kitap halinde olmasını arzu ettiklerini beyan etmektedirler. Bunu biz de arzu etmekteyiz, lakin çevrenin yetersizliği, ekonomik gücün bu işe yetecek kadar olmaması şimdilik teksir tarzında hizmet etmenize sebep olmaktadır.

Abonelerini yenileyen, abone bulan, dergiyi tanıtan her okurumuzun bize sağladığı yardımın değeri öyle çoktur ki. Biz, bu çalışmayı ve yayını tamamen diğerkâmcı ve vazife belleyerek yerine getirmeğe gayret ediyoruz. On senedir yayında bulunmak ve daima değişik konuları ele almaya çalışarak okuyucumuzu tatmin etmek, pek kelay bir mesele değildir. Her zaman yazarız: biz eleştiriniz ve kıymetli yazılarınızı, tecrübelerinizi, görgü ve bilgilerinizi bize bildiriniz. Çok istifade ediyoruz.

Avrupa ve Amerika'larda bu tip bir derginin fiatı bizim paramızla beş liradır. Üstelik en azından 10 bin satarlar. Mukadder bir satışı vardır bizde ise, bu dergilerin. Bir bakıma nasip oluyur karşılaşmak. Bu sebepten, lütfen, tanıtırız ve yayınız diyoruz. Kul kula sebeptir. Zira bizim ne kâr, ne de bir takım slogan ve fikirleri reklâm etmeğe ihtiyacımız var. Hakikati anlatmaktan başka bir endişe taşımıyoruz. Ancak bilgi ile yükselmek, olgunlaşmak, tatbikatı ile kemale ermek mümkündür. Hümanist olan, herkesi bir sayan, sevgi ve müsamahayı saadet edinen için «öz'e ait» bilgileri almak ve dağıtmaktan daha huzur verici ne olabilir?

Yeni yıl, hayırlı olsun...

Selâm ve Sevgiler.

E. ARIKDAL

Hümanizma'da Yeni ve Eski

İnsaniyetçilik diye çevrilecek olan bu kavramın meydana çıkış tarihi insanın kendinden başkasına karşı duyduğu ilk alâka ile başlıyor denebilir. İnsan şuurunun içinde yer alan kavramlar arasında bu derecede eski ve o oranda da istismara uğramış birini bulmak oldukça zordur.

Hümanizma, özetle, insanlığın yararını ve birleşmesini, dayanışmasını, gelişmesini savunan tedrisin genel ismi olmaktadır. Bu fikirleri benimseyen, onları savunan ve uygulamaya çalışan kimselere de hümanist diyoruz.

Davranışlarımızı vasıflandıran ve sevk eden hümanizma Yunan - Lâtin uygarlığı sırasında eski klasik yunan ahlâkı ve akılcılığının bir sonucu idi. Bu hümanizma yeni bir kültürün ortaya çıkmasına sebep olduğu gibi, peşi sıra bir ahlâk görüşü de getirmişti.

Yunan - Lâtin hümanizmasında şunları buluyoruz: İnsan evren içinde özelliğe sahip (müstesna) bir yaratıktır. İnsan akıllıydı, iradeliydi, bir çıkar peşinden koşmayan, koşmak istemeyen bir zekâ üstünlüğü duygusuna sahipti. İnsanın insanı istismar etmesi yerine,

birleşerek, dayanışarak tabiatın eşit şartlar altında yararlanması gerekmektedir.

Şüphe etmiyoruzki, insan, evrende, Tanrı suretinde bir yaradılışa lâyık görülmüş varlıktır. İnsan evrensel bir tiptir. Formu en yüksek bir maksadın gerçekleşmesine uygun olarak meydana getirilmiştir. Beşer (hayvan'ı nâtik), yani yeryüzü insanı, bu evrensel insan tipinin tekâmül bakımından cehtin ve kudretin yerinde kullanamayan, bilgisi az bir mütessilidir. Ve bu durumunun verdiği bir zorunlu itiliş yüzünden, kendi kendini tanıyabilmek için, bir mezhebe, mesleğe ihtiyaç duyarak hümanizmi, spiritüallizmi meydana getirmiştir.

Evrensel bir yaratık olan insanın özel «bir varlık» olduğunu bize açıkça gösteren en sağlam delil şu olsa gerektir: İnsan tabiatın ayrılarak ve ona hakim olarak hürriyet ve sorumluluk alabilmektedir. Bunların yanı sıra akıl, irade, muhayyele, direnmeyi de saymamız gereklidir. Evet, insan hürdür: bilgisi kadar. Kendinden ve başkasından sorumludur: fillerinin etki alanı kadar .

İnsanın bu vasıfları onu evren içinde her istikamette deney yapmağa liyakatli hale getirmiştir. Evrensel düzenin çalışmasını görmek, anlamak, taklit ve tatbik etmek onun hürriyetiyle ilgili bir durum olmaktadır.

Yeryüzü insanın yaptığı tabrikattan önce, tabrikat yaparken sahip olduğu «niyeti» psikolojik unsur önemli yer tutmaktadır bizce. Zira hürriyeti (evren kanunlarından yararlanma kudreti) kendi şuurunda tam olarak gerçekleştirmek zorunda dır. Herşey, bütün olarak, bir şuur olayıdır. Şuurdaki muhtevanın vasıflarına göre bizim evrende bir mekânımız, zamana tasarrufumuz, enerjiyi hakimiyetimiz söz konusudur. Bu muhteva, asla şüphemiz olmaması ki, insanın fillerinin mahsulüdür. Zira şuur sahasına sunabileceğimiz değerlerin oraya ulaşabilmeleri kişinin yapacağı fiiliyata (aksiyon'lara) bağlı bulunmaktadır. Öyleyse bir hümanizmanın müsbet değerleri, herşeyden önce, bir «fiil değeri» olmasından ileri gelmektedir.

Bugünkü hümanizma geleneksel hümanizmadan farklı durumdadır. Geleneksel hümanizma kendi

değerlerini, hemencecik, apaçık olarak doğrular. Bunların gerçekleşmesini de kendiliğinden oluveren bir şey gibi görür. Yeni hümanizma ise, kendini «kazanılmış ve her an tehlike içinde bulunan bir irade» olarak ıleri sürer.

Geleneksel hümanizma iyimser, fakat pasiftir. Herkes kendi hürriyeti için mücadele etmelidir. Bir bakıma gizli ve sinsî bir bencillikle sarıdır. Savunma ve uğraşma sırası gelince pasifleşmekten geri kalmaz. Hernekadar, insanın kendi emeği olan şey daha makbul isede, insancıl hakların savunmasında, kudretsiz olanın yada kudreti yetmeyenin hakkını korumak, hakkını elde etmesine yardım etmek gereklidir, insanîyetçliğe yarasır bir davranıştır.

Yeni hümanizma trajiktir ve olaylara bağlı kalmayı tercih eder Çelişki duygusuna (tenakus hissini), temel insanî çatışmaya, sağma (abes) duygusuna ve insanın metafizik durumundaki trajikliğe (feci ve güç

duruma) bağlıdır. Yeni hümanizmada insan tarihinden ayrı bir durumda bulunmaz. Geçmiş insanlar için de geçerli olmak ister. Nasıl insan hürriyeti mirasa konmaktan daha önemli ise, insan da daha önemlidir. Demek oluyor ki insan bir felsefenin mugalatası arasında harcanmamalı. Fîli olarak kendi hakkı her yerde ve her zamanda kendisine verilmelidir. Hümanizmada elde edilen kıymetlerin üzerine yatıp kalmak, onları sadece ideal sahasında bırakmak yerine, asıl kaynağa doğru kesiksiz bir cehitle gitmek gereklidir.

İnsan, her zaman, kendisinden beklencinin daha fazlasını ve değişimini yapabilir. İnsani imkânlar insanın elindedir. Yani insan oğlunda «iş vardır». Tükenmez hazinelere sahiptir ve geleceğe açık bir durumdadır. Tanrının suretinde, ilahî soluğa sahip yaratılmış insan ne kadar kaybederse kaybet sin, bu sıfatları yok olmaz.

İnsan olarak hürriyete mahkûm gibiyiz. Hiçbir des-

tek, hiçbir yardım görmeksizin her an insanî icat etmeğe mahkûmuz sanki. Bu bir heveskârlık olmasa gerek. Sorumluluktan doğuyor bütün bunlar. İnsan önce insana saygı duymayı bilecektir.

Saygı duymanın her türüstü olmalı. Kendi nefsimizden başlayarak evrenin her noktasına kadar uzanmalı bu şuur. Tanrının yaratmağa lâyık bulduğu herşeyi, hervarlığı sevmenin, O'na bütün benlikten taşan bir teslimiyetin bulunmadığı hümanizma bir aldanma ve aldatmacadır.

Tanrı olmadan gerçek bir hümanizma olamaz. Tanrının yarattığı insan, evrenin anlamıdır. Kutsal bir hediye olan hayatı hiç bir zaman bir şüphe konusu yapmamalıdır. Spirittualizma HAYAT İLMİ'dir. Bu şüpheyi gideren, yerine bilgili bir imanı getiren ve insanı her yönü ile insanlaştırmağa çalışan kozmik bir anlayış ve idrakın temsilcisi durumundadır. Hümanizma spirittualizmin konularından birisidir.

RUH ve MADDE'ye

Abone Olunuz,
Abone Bulunuz,

Tanıtınız,
Yayınız.

GLASGOW

ULUSLARARASI SİPİRİTUALİST KONGRESİ

O KOSMOS TİS PSİHİS'den

Çeviren : Y. KARACA

(Ekim 1969 sayısı)

23 ilâ 27 Ağustos 1969 tarihlerinde Glasgow'da toplanan ve «Kişinin spiritüel inkişafıyla Dünya sulhunün yerleşmesini sağlamak için uluslararası kardeşliğin kuvvetlenmesini» başlıca amac edinen kongrede, dünyanın her kögesinden milyonlarca insanı temsilen gelmiş olan ciddi âlim ve seçkin din adamlarından Spirit ilmin gerçekliğini, Ruh ölmezliğiyle varoluşunun devam ettiğini ve görünmeyen Dünya ile irtibatın mümkün olduğunu işittik, sarsılmaz delil ve ispatlarla gördük.

Londra'da yerleşik «Beynelmilel Spiritüalist Konfederasyonu» nun en eski üyelerinden biri olan Atina Metapsişik Cemiyeti, kongrede Başkan Bay İ. İsaías, medyum Bay Hr. Moros ve üyelerde Bn. Maria Kostovasili-Dafnofili ile Bay A. Anagnostopoulos tarafından temsil edilmiştir.

Çalışmaların ilk günü temsilcilerin itimatnamelerini vermeleri ve dünyadaki spirit basını sergisinin açılışıyla ilgiliydi.

İrtesi gün (Pazar, 24/8/1969) Langside Hall tiyatro salonunda, çalışmanın başarılı olması dileğiyle, Şehrin Belediye başkanının hanımı tarafından Kongrenin resmi açılışı yapıldı.

Akabinde, İskoçyadaki Spiritüalist Cemiyetlerin hareketi hakkında bu Cemiyetlerin Başkanı Bn. Kesson konuştu müteakiben de sözü, şimdiye kadar Beynelmîlel Konfederasyonun Başkanı olan çok muhterem Melvin Smith aldı.

Bu konuşmayı, Güney Afrikadan medyum Bn. Mona van de Vat'ın deneyi takip etti. Adı geçen hanım tamamiyle uyanık halde sahnede yürüyerek salonda bulunanlara hitaben, ilgili şahsı eliyle göstermek suretile, ruhi varlıklardan işiterek aldığı muhtelif tebliği naklediyordu.

Aynı gün öğleden sonra, New-York'tan çok muhterem Raymond Burns'un harikulâde konuşmasından sonra, söz Atina Metapsişik Cemiyeti Başkanına verildi. Fransızca konuşarak kongreye iştirak edenleri selâmladıktan sonra, Kongre çalışmalarını İnyetkâr Allahın takdis etmesini ve yol göstermesini diledi. İlaveten de, Yunanistan'da uzun zamandan beri metapsişik hâdiselerin araştırılmasında gayretler sarfedildiğini, 1937 de kurulan Atina Metapsişik Cemiyetinin çalışmalarının ve Cemiyetin dergisi olan «O KOZMOS TİS PSİHİS» in neşrinin fasilasız devam ettiğini söyledi.

Konferansı devamla: «Dinlerin, deneysel olarak ruhun ölmezliğini ispat, dünyadaki ümitsizleri teselli ve Tanırsızlıkla mücadele için, spirit ilmi kabul edeceklerine kesinlikle inanıyorum» dedi ve : «Artık spiritler, Allahın sonsuz sevgi, mûsamaha ve lûtfunun büküm sürdüğü, güzellik, mükemmellik ve sükûn dünyası olan Semanın ebedi Işığına, gerçek hakikate götüren yolda, iyi yolda yürüdüklerine emin olmalıdırlar.» diye ilâve etti ve mutlak inancını ifade ile konuşmasını bitirdi.

İngiliz spiriti Bay Daniel Wright'in ses alma cihazıyla kaydettiği bu konuşmanın bantından anlaşılabacağı gibi konuşmanın sonunu uzun alkışlar takip etti. Mez-kûr bant, Bay Hr. Morofs'nun yabancı lisanlardaki irtibatlarına ait, çok başarılı geçen ve kalabalık bir dinleyici kitlesinin büyük ilgiyle takip ettiği deneyin de bir kısmını ihtiva etmektedir.

Deney derhal başladı. Başkan tarafından tatbik edilen manyetik paslarla ve büyük bir konsantrasyon cehdinden sonra medyum derin bir hipnoza geçti. Medyum

Beynelmillel Spiritüalist Federasyonu
Başkanı, Arjantinli Dr.
Cristofor Postiglioni

İngilizce konuşarak bir gencin ruhunun geldiğini (boyunu, simasını, yaşını) teferruatıyla tasvir etti; isminin Tom olduğunu söyledi ve Tiyatro salonunda buluan, ismi May Bens olan kuzeni (hala veya teyze kızı) ile konuşmayı arzu ettiğini söyledi. Eliyle adı geçen hanımın oturduğu yeri işaret etti. Ruh İskoçyalı olduğunu ilâve etti ve ebeveynin teessür duyarak zannettikleri gibi ölmediğini, lâkin ışık içinde Cennette yaşadığını onlara söylemesini, kendilerini inandırmasını kuzeninden rica etti.

İşaret edilen yerden orta yaşlı bir hanım kalkarak aranılan May Bens'in kendisi olduğunu söyledi. Bunun (irtibat kurulan varlığın) tasvirinin tam doğru, irtibatın çok başarılı olduğunu, çünkü adı geçen kuzenin ebeveyninin genç Tom'un kaybindan teselli bulmadıklarını ve bahsi geçen irtibat için hayranlık ve teşekkürlerini ifade etti.

İkinci irtibat gene İngilizcede oldu.

Kurulan irtibat Charles isimli, 12 yaşındaki bir çocuğun ruhu tezahür etti; salonunda bulunan annesiyle konuşmak istiyor, kalb hastalığından öldüğünü söylüyordu. Medyom eliyle aranılanın oturduğu yeri gösteriyordu. O zaman gösterilen yerden bir hanım kalkarak mevzu bahis ruhun annesi olduğunu beyan edip irtibatın doğruluğunu tasdik etti.

Üçüncü irtibat bir Rus askerinin ruhunun bedenlenmesiyle kuruldu. Bu ruh, aracı vasıtasıyla doğrudan doğruya Rusça konuştu. Medyom bu lisanı hiç bilmiyordu. Ruhun konuşması devam ederken medyom eliyle salonun ucunda bir yeri gösteriyordu. Ruh bu yerde sanki birini arıyordu.

Gösterilen yerden çok ciddi bir hanım kalkarak irtibat olan ruhla o da doğrudan doğruya Rusça konuşmağa başladı ve hipnozu idare eden Başkan tarafından, aralarında ne konuşmalarına dair tevcih edilen soruya kadar konuşmağa devam etti. Cevabı şu oldu: «Evet, ruh beni soruyordu. Medyom ruhur ismini söyledi, kendisini (irtibat kurmuş clan varlığın) ve üniformasını teferruatıyla tasvir etti. Kendisini affetmem ve kendisine dua etmem için yalvarıyordu, ben de vadettim.» dedi ve tebliğin çok doğru olduğunu zira, ruhun dünyada iken akrabası bulunduğunu ve kendisini büyük ziyana soktuğunu, af dilemesinde ciddi bir sebebin mevcut olduğunu ve ona «seni affettim» dediğini sözlerine ilâve etti. Bu hanım, son derece gerçek olan irtibat hakkında hayretini ifade ederek celse hitamından sonra medyomun bu çok başarılı irtibatını övmekle bitiremedi.

Son irtibat Türkçe olarak yaşlı bir Türk Hanımının ruhu ile kuruldu. Bu ruh, çok derin hipnoz halinde bulunan medyom vasıtasıyla salonda bulunan bir şahsa ihtarda bulunmak istemiş gibi, hayli yüksek sesle Türkçe olarak konuştu. Ruh çabuk ve devamlı bir şekilde konuşurken salonun ön yerlerinde oturan bir zat, medyomun eliyle işaret ediliyordu. İşaret edilen şahıs kalkarak ruhla Türkçe görüştüler. Deneyi idare eden tarafından Türkçe ge-

(Devamı Sayfa 25'de)

● Ruhî Plânlar, ruhi tekâmül durumumuza bakıp, bizlere ruhsal tekâmüllerine yer yüzünde aracılık, vasıtalık etmek üzere oğullar, kızlar görüntüsünde varlıkları emanet edip, onların tekâmüllerine hizmet etmemizi istiyorlar. Bu isteğe, bu yüce teklife, ruhumuz «evet» dediği için o bizde beliriyor.

KÜRTAJ ÂFETİ

Yazan: Mehmet SANCAR

BİR ESKİ HABER:

25 Aralık 1960 tarihli bir haber geçti elimize; şöyle diyor:

«Geçenlerde Ankara'da toplanan (Nüfus ve Doğumların Artışını Kontrol) konulu seminerden yankılarla, bir yazar (kaliteli çoğalmak) fikrini, güzel bir dille savunuyordu...

«Kaliteli çoğalmak fikrini, mevcut kanunî yasaklarla alay edercesine yaygın kürtaj suçluları ile düşününce, diplomalı kürtajcılarımızla diplomasız ebelerimizin sayısız cinayetleri yanında pek kaliteli bulmak çok zor!..

«150 liraya, hattâ yalnız 50 liraya birkaç aylık yavrunun hayatına kasteden kürtaj canavarları ile tavuk teleginden türü ilaçlara kadar çeşitli, sağlığa zararlı ilaç ve ilaçlarla nice canlılara kıymakta sürüp gelen cehalet suçluları; azımsanamıyacak sayıda çoktur...»

BU DA YENİSİ :

10 Temmuz 1969 tarihli bir gazete haberi de şöyle :

«30 bin hamile kadın İngiltere'ye geliyor. Uçaklar, trenler, vapurlar durmadan hamile kadın taşıyor. Her yerde konuşulan tek konu: Kürtaj!..

«... İskandinavya'dan uçakla Londra'ya gelecek 30 bin kadın! Amaç: Kürtaj yaptırmak!... Bedeli 3200 TL!..

«... Tabii İsveç, Norveç ve Danimarka'dan gelen bir kadının bu kadar ucuza çocuk düşürmesi imkânsız...

«Kopenhag'daki bir cemiyetin yaptığı açıklama bu..

«... Bu sessiz sedasız akını tesadüfen açığa vuran, hava alanındaki bazı taksi şoförleridir... Bu şoförler, birkaç gün önce İskandinav ülkelerinden gelen hamile kadınlardan komisyon olarak 175. TL. al-

dıklarını ve kendilerini kürtaj yapan doktorlara götürdüklerini açıkladılar.

«Bütün gürültü işte bu açıklamadan sonra patlak verdi. Birçok İngiliz şoke oldular. Nasıl olur da İngiliz doktorları para için, (yaklaşık olarak 2500 TL.) için bu işi yaparlardı? Nasıl olur da İngiliz taksi şoförleri ufak bir komisyon için böyle bir işe aracılık ederlerdi?

«Şoförlerin cevabı hemen geldi. Taşıt Araçları Sendika sözcüsü... basına şöyle bir demeç verdi: 'Şoförlerimizin amme hizmeti yapmak konusunda eski bir şöhretleri vardır. Şoförlerin ihtiyacı olan insanlara yardım etmelerine mâni olamayız.'

«Doktorların cevabı bu kadar çabuk ve kesin olmadı. Nitekim bâzı doktorlar, yapılan bu büyük 'operasyon'un utanç verici olduğunu söylediler. Diğer bâzıları ise, doktorların kapılarına başvuran her hastaya yardım etmek zorunda bulduklarını ileri sürdüler...

«.. Sağlık Bakanlığı sözcüsü, 'Özel doktorlara tedavi için başvurulara müdahale edemeyiz' dedi... İstatistiklere göre geçen yıl 40.000 İngiliz kadını 'resmen' çocuk düşürmüştü. Bu ameliyatların yüzde altmışı da sosyalize edilmiş sağlık servisleri tarafından, (yani parasız) yapılmıştı. Fakat Fakat kürtajın İngiltere'de serbest bırakılmasını öngören kanunun yürürlüğe girmesinden bu yana, o kadar çok müracaat oluyor ki, devlet doktorları bunlarla başa çıkamıyor!..»

İşte bu kepezeliğin, hunharlığın adına da «Nüfus Kontrolü» deniliyor!..

Doğacak çocuğun ayı mı, kurt mu olacağı belli değildir... İle de birilerini katlederek «Doğum Kontrolü» yapılacaksa -bu şartsa- işi bitmiş yaşlılar, işe yaramaz sakatlar, hapishaneleri dolduranlar ne güne duruyor?..

Tiril tiril yürüyen bir yaşlı insanı, hastalık ıstıraplarıyla kıvrım kıvrım ölümü çoktan özleyenleri, sürüm sürüm sürünen sakatları, delileri zızzır delileri, cemiyetin müebbet hapse, mahrumiyetlere mahkûm ettiği insanları öldürmekten sakınan insanlık, henüz ana karnındaki günahsız, körpe

yavrucaklara kıymaktan, kıydırmaktan hiç hicap duymuyor!..

Gayrimeşru çocuğun, yine cemiyetin bir kurbanı olarak boğup çöplüğe attığı için şiddetle kınanan zavallı anneyi, takbih ile canavar gören diğer anneleri!.. İçinizden kaçınız, kürtaj cehaleti ile, şu zavallı anneden nice betersiniz, biliyor musunuz?...

Sizler de mâzursunuz: Doğumun ölümün, yaşamanın gerçek anlamını biliyor muyuz ki?!..

Henüz mü, halâ mı diyelim?... Yirminci yüzyılıma rağmen, insanlık olarak ruhumuzunuzu, yani aslimızı inkârda değil miyiz?.

ASLA KATLETMİYECEĞİZ:

Sağlığımıza zarar vermeyen ilaç ve âletlerle doğum kontrolünü sağlamak hakkımızdır. Fakat bu hak, hürriyet sınırimızı asla aşamaz.

Bir insanı öldürmek suçtur. Neden suçtur? Katlettiğimiz kimsenin tekâmül vasıtası olan bedenine tasarruf hakkımız olmadığından, hem kul indinde hem yaratan nezdinde suçtur...

Bir anne rahminde döllenenmiş; ister bir günlük, ister bir aylık olsun; o insan adayı, o minicik nesne; lâboratuvar âletlerimizle zor çarpan küçüklükte de olsa (beden olarak bize birşey anlatamıyor hiçlikte gözükse de), onu yoketmek, katletmekle biridir.

Ölüm, öldürmek; bir varlığı, bir ruhu bedeninden yoksun etmektir.

Ana rahminde döllenenmiş o zerreyi yok etmek de, bir varlığın, bir ruhun tekâmül vasıtasını yok etmektir.

Yamyamlığı niçin ayıplıyoruz? Birbirini yemek için öldürdükleri için değil mi?

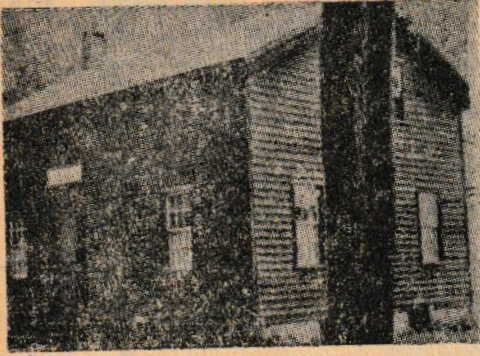
Kürtajı başvuruların çoğu, bu suçtu, (ideal çocuk yetiştirmek) teranesiyle veya rahatlamak (!...) için işlerler...

Nedir ideal çocuk sayısı? Bir oğlan, bir kız olarak iki!.. Gerisi, gayri ideal!..

Bari bu ikiyi ideal yetiştirebilseler!.. Ne gezer!..

Ash; yükten, sorumluluktan, hizmetten kaçıştır!..

(Devamı sayfa 29'da)

Spiritüalizmin Doğduğu Ev İNŞA EDİLİYOR

Hazırlayan. Kadri KARMA

Kanadalı bir Spiritualist olan 71 yaşındaki John Drummond (bir eli yoktur) tek başına, Spiritüalizmin doğum yeri olan Hydesville'deki evi yeniden inşa etmektedir. Daha önceden çeşitli medyomlar tarafından kendisine Hydesville'de yapması gereken bir iş olduğu söylenmiştir. Tek eli John, içinde bulunduğumuz şu günlerde görevini tamamlamak üzeredir.

16 yıl önce Hydesville'ye geldiği zaman evin bulunduğu yerde yabancı otlar, yıkıntılar ve küçük bir dikili taştan başka birşey yoktu. Sadece bu küçük granit işaretçik, ta o zamandan beri güçlükle ayakta durabiliyordu.

Çıvarda bulunan Spiritualist'lerin öncülüğüyle arazi satın alınmış, fakat ülkenin diğer taraflarından ve dünyadan gereken ilgi gelmemesi üzerine oldukça üzülünen John Drummond kendi kesesinden yaptığı fedakârlıkla iki yıl önce işe başladı.

'Fox Cottage' diye isimlendirilen bina tamamlandıktan sonra kapısı dünyanın bütün Spiritualistlerine açık tutulacaktır. Fakat birşey var:

Acaba yine o esrarengiz vuruşlar işi-
tilecek mi?

YILDIZLAR ARASI TELEPATİ

Daily Telegraph'ın Amerika muhabirine göre telepati yarınki ilmin sağ kolu

haline gelebilir. Yeterki üzerinde çalışsın.

Newark Mühendislik Kolejinde Prof. John Mihalasky ve asistanı Douglas Dean bu konuda ümit verici çalışmalarına devam etmektedirler. Bu iki ilim adamı telepati'nin faydalarını astronotlarda denemek istemektedirler.

İlim adamlarının hesaplarına göre bir radyo sinyali buradan Jüpiter Planetine 80 dakikada ulaşabilmektedir. Bu süre, en yakın yıldız olan Alpha Centaury için 9 sene gibi çok uzun bir zamandır. Görülüyor ki radyo iletişimi daha Güneş Sisteminden kurtulmadan önemli bir yeterlilik arz etmektedir. Halbuki uzayın derinliklerine girecek olan astronotlar radyo yerine telepati kullandıkları takdirde dünya ile olan irtibatlarında önemli bir güçlüğü bir anda yenmiş olacaklardır.

Newark Mühendislik Koleji'nde denenilen telepatik görüşmelerde şimdiye kadar denenmiş olan maksimum uzaklık 3000 mil olarak tesbit edilmiştir. Ve yapılan deneylerde daha çok aritmetiksel imajlar, ve çeşitli şekiller kullanılmaktadır.

ÖLECEĞİ SAATİ BİLDİ

Dünyanın bir numaralı Spiritualist gazetesi 11. Ekim. 1969 tarihli Psychic News

Gazetesi 'Sunday Mirror'dan naklen şu haberi veriyor:

«Kadın, altı gün sonra saat 15.00 te öleceğini söyleyen annesi için pansiyondan bir oda kiralamıştı. İhtiyar anne 70 yaşlarında olmasına rağmen ne bir hastalığa ne de üzerinde bir bitkinlik v.s. görülüyordu.»

Olayı 'gayet açık bir kehanet olarak' vasıflandıran ilmi yazılar sorumlusu Ronald Bedford haberin bir kopyesini 'Ruh-sal Araştırmalar Cemiyeti'ne göndermişti. Yaşlı hanıma, bu ölüm fikrinin saçma olduğu ne kadar söylendiyse de kabul ettiremedi. Kızının kiraladığı odaya yerleştikten sonra kendi ölüm gününden gayet normal bir şekilde bahsediyordu.

Söylediği gün sabah 11:00'e kadar bir şeyi yoktu, fakat 11:00'de biraz uzanmak istediğini söyledi. Ronald Bedford'un yazdığına göre kadının yüzü sadece biraz soluktu, sadece o kadar. Muayeneye gelen doktor da, daha fazla birşey söyleyememişti. Tek ilâve ettiği şey 'Biraz yorgun.' demekten başka birşey olmamıştı.

İhtiyar kadın öğleyin 1:30'da komaya girdi ve öğleden sonra 3'ü beş-on dakika geçerken, doktor baş ucunda olduğu halde hayata gözlerini kapadı.

John Drumond

KAPALI MEKTUPLARI OKUYABİLİYOR

Orta Rusya'da yaşayan Sophia Alexandrova üzerinde ilginç psikometri deneyleri yapılmaktadır. Amerika'nın tanınmış spirit şahsiyetlerinden olan Martin Ebon tarafından 'The Psychic Reader'da kaleme alınan olay, aynen şu şekilde anlatılmıştır:

«Rus psikiyatrist A. N. Khovrin, bir gün hastası Sophia'yı elinde açılmamış bir mektupla dolaşırken gördüğü zaman, nasıl olduğunu sorunca, hastadan şu cevabı almıştı: 'Kardeşim, küçük oğlunu kaybettiğini ve kendisinin çok hasta olduğunu yazıyor.' Doktor mektubu açtığı zama, haberin tamamen doğru olduğunu hayretle görmüştü.

Bunun üzerine Dr. Khovrin hastasını daha zor testlere tâbi tutmuş, kendi yazdığı mektupları, kendi eliyle zarflara koymuş ve Sophia'dan okumasını isteyince aldığı cevaplarla hayretten dona kalmıştı. Sophia gerçekten kapalı zarfı eline alır almaz içindeki yazıları hemen hemen hiç yalmışsız okuyordu. Psikiyatrist, daha da emin olmak için yazdığı notları meşinden ve mühürlü kılıflara koyarak hastasının eline verdiyse de, Sophia'nın tahminlerinde bir aksama dahi olmamıştır.

Yukarıda canlı örneğini okuduğumuz, hem de Rusya gibi materyalist bir ülke de geçen bu olay, Metapsişik İlm'in Psikometri dalıyla ilgili çok güzel bir yaşantıdır. Psikometrik deneylerde hassas sujeler eline aldığı bir eşyanın (elbise, yüzük, bir taş parçası v.s.) bütün geçmişini, istenirse en ufak ayrıntılarına kadar söyleyebilirler. Bunun için sujenin herhangi bir nevrotik hastalığa yakalanmış olması da şart değildir. Yeterki bir kere söz konusu maddeyi ellerine almaya görsünler. Bu olay, cisimlerden çıkan vibrasyonla açıklanmaktadır. Yani burada süje cisimlerden çıkan ve onlara sinmiş olan bütün tesirleri (vibrasyonları) değerlendirecek hassasiyettir.

Parapsikolojik Çalışmaların İki Ülkedeki Değişik Yorumu

Yazan: Erol MUTLU

Amerika'da 1930 ve Rusya'da 1956'danberi Para psikolojik çalışmalar yapılmaktadır. Bu araştırmalarda metod (kantitatif metod) ve konular (1 - Para psikik fenomenler = telepati ve Clairvoyance. 2 - Para fizik fenomenler = telekinezi ve psikokinezi. 3 - Para fizyolojik fenomenler = Extériorisation de la sensibilité...) bakımından bir ayrılık bulunmamakta fakat, araştırma sonuçlarının yorumu farklı olmaktadır. Bunun sebepleri, Amerika ve Rusya'nın tarihi görünüşü açısından ortaya çıkarılabilir.

Şimdi önce Amerika ve Rusya'daki iki değişik yorumu görelim:

Amerika'da Para Psikoloji konusunda en büyük otorite Duke Üniversitesi Para psikoloji lăbrotuarının direktörü prof. Dr. J. B. Rhine'dir.

Rusya'da ise Moskova Üniversitesi prof. Vasiljevski' (yakınlarda vefat etmiştir) dir.

Prof Rhine, Para Psikoloji'den Spiritizmaya (ruhçuluğa) gittiği halde, Prof. Vasiljevski bu olayları; insan beyninin henüz bilinmeyen kabiliyetlerinin harekete geçişi... olarak yorumlamaktadır. Prof. Vasiljevski 1961 senesinde Moskova'da basılan «Para Psikoloji» adlı Rusça eserinin sonuna, batı dillerinde (İngilizce - Fransızca - İtalyanca ve Almanca) İspirtizmaya ait yazılmış bulunan bütün büyük eserlerin listesini koymuş, yazısında da atıf yaparak «... Bu olayları Ruh'a bağlayan birçok değerli kimse bulunmakla beraber ben, bunları insan beyninin henüz keşfedilmemiş bulunan kudretlerinin işe karışması şeklinde yorumluyorum...» demiştir. Prof.

Vasiljevski'nin bu şekildeki tefsirinin sebebini, Rusya'nın tarihi gelişmesini inceleyerek anlayabiliriz. Şöyle ki: Rusya'da 1917 Bolşevik İhtilâlinden önce, koyu bir dini atmosfer bulunmaktadı idi. Ayrıca o zaman ki Başşehir olan Sen Petersburg'da (şimdiki Leningrad) Çar sarayının dahi alâkadar olduğu İspirtizma çalışmaları yapılmakta idi. (Son Çar Nikola için Paris'te o zamanlar anlatılan bir rivayet vardır: Çar, Fransa'daki elçisine talimat vererek, o devrin en meşhur medyumlarından birisini Paristen Sen Petersburg'a çağırması ve onunla, çok otoriter bir insan olan ve 1894 de ölen babası Alexandre III ile (ruhi ile) konuşmuştur. Babası ona, idarede çok gevşeklik gösterdiğini, kanlı şekilde devrileceğini... fakat bu kötü geleceğe rağmen sakın tahttan çekilmeyip kadere boyun eğmesini bildirmiş... Bu sonucu, Gerizör Rasputin'de söylemiş. Son Çar Nikolanın oğlu'nun hemofili = (kanın bütün tedavie rağmen pıhtılaşmaması) hastalığını tedavi ederek Çar'ın gözüne giren Rasputin, Almanya ile tek taraflı sulh akdetmek için Çar'ı ikna etmesin diye, 1916 senesinde Prens Yusupov tarafından öldürülmeden önce: «kendi ölümlünden bir sene sonra Romanov hânedanının yıkılacağını» söylemiştir. 1917 İhtilâli ile Rusya kendini birdenbire materyalizmin kucağında buldu. 1953 senesine kadar, sâdece dinî propogandayı değil, dinle alâkâlı veya dinin ruhi esaslarını başka şekilde (celselerle) ortaya koyan ve materyalizm için dinden çok daha tehlikeli (!) olduğu bildirilen Spiritizmayı da yasaklıyordu. Yasağa rağmen demirperde memleketlerinde spiritiz-

ma çalışmaları yaptığından birçok kimse mahkûm olmuştur. 1953 den sonra Rusya'da materyalist taassup biraz gevşemiştir. (Şimdi Çin bu çocukça taassup içinde yaşamaktadır.) İşte bu atmosfer içinde, çok kıymetli çalışmalarını bir kitap hâlinde neşreden prof. Vasilyevski, para psikolojiden spiritik tefsire gitmeyip, bu olayları beyin bilinmeyen kabiliyetlerinin hareket geçişine... bağlamıştır.

Prof. Rhine'a gelince... Karısı Dr. Luisa E. Rhine ile birlikte 1927 yılında Duke Üniversitesine intisap etmiştir. Orada meşhur İngiliz Psikologlarından prof. William Mc. Dougall'ın rehberliği altında para psikolojik tetkiklere başlamıştır. Prof. Rhine aslında karısı gibi botanikçidir. Bu sebepten istatistiği gayet iyi şekilde bilmekte ve kullanabilmektedir. West Virginia'da öğretmenlik yaparken para psikolojik konularla ilgilenmiş ve öğretmenliği bırakarak psikoloji tahsili yapmaya karar vermiş ve ömrünü bu konulara hasretmiştir. Prof. Rhine'in «duyular dışı idrak = extra - sensory perception» üzerine çalışmaları 1930 da Duke Üniversitesinde başlamıştır. 1937 de hususi bir ilmi mecmua olan «The journal of para - psychology»'yi kurmuştur. Rhine'nin mensup olduğu ilmi cemiyetler arasında «Society for para-psychology» bulunmaktadır.

Duke Üniversitesindeki çalışmaları sempati ile karşılanmış fakat bu çalışmalar ispiirtizmaya doğru bir yorumla izah edilince yani «ruhun bir épiphenomen = gölge hâdise olup olmadığı probleminden, ölümden sonra ruhun bekası problemine intikal edince» kendilerini ilımcilik ön yargısı (peşin hüküm)'ünden kurtaramayan bir kısım ilim çevrelerince tenkide uğramıştır. Fakat Rhine, ilk hücumu uğrayan ilim adamı değildir. Birçok Üniversite profesörü Rhine'in şâheser eseri . (The rearch of the mind. Penguin books 1948. Fransızcası: La double Puissance de l'esprit, Payot, Paris 1952 tercüme eden: R. Sudre) neşrolunca müsbet menfi mütalâa yürütmekten çekinmişlerdir. Neden acaba?... İlim adamları yeni eserleri çıkınca aynı konu ile meşgul olan meslektaşları

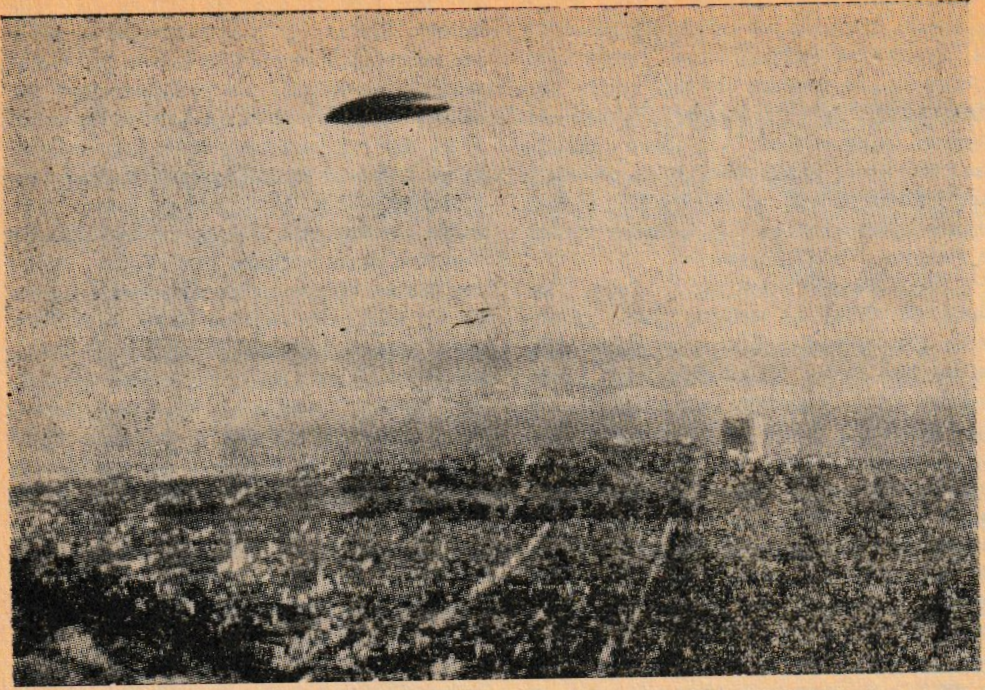
bir fikir ileri sürerler ve ilim de bu tenkitlerle ilerler. Halbuki yukarıdaki şâheser neşrolunca hiçbir ilim adamı konuşmamıştır? Bu konuda Prof. Rhine diyor ki: «Bunun başlıca sebebi düalizm korkusudur. Fizik dışı bir varlığın, ruhun, mevcudiyetini ve bekasını kabul zorunda kalmak. İşte bu metafizik çekingenlik onları susmaya mecbur etti. Nihayet mesleklerinden mahrum olma korkusu gibi sosyal endişe taşıyan bu ilim adamlarının yaptığı esasında bir ilim barbarlığıdır. Onlar, biliyorum, para normal fenomenleri gizli gizli araştırıyorlar. Eğer müsbet bir netice elde edilirse bunu sakladıkları halde, menfi bir neticeyi hemen yayıyorlar. Afrika'ya giden Antropojistler de eşyaların havaya kalkması ve görülmez eller tarafından taşlar fırlatılmasını, yağdırma denen dua ile yağmur yağışını tahrik eden çeşitli fenomenleri... gördükleri halde bunları sâdece konuşurken anlatıp gördüğü hadiseleri kitaplarında yazmıyor.» Rhine'in uğradığı hücumlar daha önce, devrin mevcut bilgi kategorilerine sokulmayan bütün yenilikleri ortaya koyanlar için de yapılmıştır. Bununla beraber Prof. Rhine'nin büyük araştırmalarının değerini belirtenler de bulunmaktadır. Prof. Drake bunlardan birisidir. Kitabında: (türkçesi Prof. Dr. Nezaht Arkun) «Prof. Rhine'nin beş duyunun ötesinde bir bilgi alma kabiliyetini gerçekleştirdiğini...» söylemektedir.

Rhine öyle tecrübeler yapmıştır ki, normal tesadüf payı çıkarıldıktan sonra geriye kalan mutlak başarının tesadüfe atfedilebilmesi için 1/30 milyar, hattâ 298 trilyonda bir ihtimal mevzubahistir ki bu durum, imlen 1/100 nisbetin bile tesadüfü bertaraf etmeğe kâfi addedildiği dikkate alınırsa çok önem kazanır.

Rhine'in eseri öylesine şaşkınlık yarattı ki: Amerikan Rlyazi istatistikçiler Cemiyeti başkanı Prof. Dr. Burton H. Camp şunları söyledi :

Rhine'in araştırmalarında iki cephe vardır. 1 - Tecrübi cephesi ve 2 - Matematik cephesi..., yani tecrübe şartları hakkında matematikçiler bittabii hiçbirşey

(Devamı sayfa 17'de)

San Fransisco 10.10.1956 Foto: E. C. Gardner

Dostlarım Uzay Adamları

Yazan: H. MENDER
Nakleden: E. ARIKDAL

S — Uzay adamları ne cins elbise giyiyorlar?

C — Venüs'de ve bazı plânetlerde, kadınlar dizlerinin altına inmeyen pastel renkli tunik tarzında bolca elbiseler giyiyorlar. Bazılarının kolları yoktur. Bazılarının da kolları uzun ve boldur. Belleri, bazan, işlemeli bir kemerle sıklıdır. Kadınlar ne baş bağı, ne eldiven ve nede dar elbiseler giyerler. Elbiseleri rahattır, havalıdır, boldur. Kadın vücudunun hatlarını değerlendirirler.

Erkekler, yarı şeffaf ve yumuşak, naylona benzer, kayakçı pantolonu gibi bir pantolon giyiyorlar. Erkek ve kadın elbiseleri, ısı durumuna göre onları sıcak ve

ya soğuk tutacak tarzda bedenlerinin sıcaklığına intibak etmişlerdir. Her iki cins, sandal nevinden ayakkabı giymektedirler.

S — Aileleri, çocukları var mı? Cemiyet sistemleri nasıldır?

C — Her iki varlık tam anlamıyla bir araya gelince, arzu ettikleri ve birbirlerini karşılıklı olarak inkişaf ettirdikleri müddetçe, hatta birçok enkarnasyonlar boyunca, birarada otururlar. Herkes tarafından sevilen çocukları olur. Çocukları çabucak yetişir.

Sosyal sistemleri cemaat, dar çevreli topluluk (Communauté = Teşkilâh veya teşkilâtsiz olsun, sınırlı amacı olan ve içerisindeki fertlerin birbiriyle münasebetleri

kurumlarla idare edilmeyen, belli fonksiyonları olan cemiyetler) tarzındadır. Hayatın nimetlerini paylaşırlar. Fakat, isterlerse, yalnız kalabilirler ve genellikle arzu edildiği gibi, özel bir yaşantıya sahip olurlar.

S — Venüs gibi başka gezegenlerde çocuklar olgunluk çağına hangi yaşta varmaktadır?

C — Olgunlaşma devresi üç ilâ beş yaşıdır. Venüs'lü bir çocuk doğduğu zaman Dünya'lı yedi yaşındaki çocuğa denk durmaktadır. (Çeviren : Bizdeki harika çocuklar, oradaki normal çocuklar kadar bile olamıyor demektir!)

S — Anneler çocuklarını emzirirler mi?

C — Evet, çocuklar birkaç ay anne sütü ile, sonra meyva, sebze gibi tabii yiyecekler ile beslenirler. Hayvan sütü verilmez.

S — Çocuklar okula giderler mi?

C — Çocukların kendilerine ruhi gelişmelerinden söz edilen toplumsal yahut merkezî okulları vardır. Hemen hemen öğrenmek zorunda oldukları herşey kendi içlerindedir. Okullar sadece onların bunları keşfetmelerine çalışırlar.

S — Çalışırlar mı?

C — Bizim bildiğimiz tarzda iş yoktur. İş hızla ve etkili şekilde gören karmaşık cihaz ve mekanizmaları vardır. Diğer bütün işler isteğe bağlıdır ve severek tamamlanır. Bütün ürünler bölüşülür, Gerekli olan şeyi yapan fabrikalar vardır.

S — Dinleri nedir? Allah'a inanırlar mı? İsa'ya inanırlar mı?

C — Dinleri, yahut, daha doğru olarak, yaşama tarzları, Allah'a hizmet etmek (servir) ve Allah'a mümkün olduğu kadar daha iyi hizmet edebilmek maksadıyla daha fazla bilgi sahibi olmaktan ibarettir. İsa onlardan birisidir, yüksek bir tekâmül mertebesine ulaşmışlarından...

S — Evleri nasıldır?

C — Venüs'deki evler kubbe şeklinde yarı geçirendir; böylece ışık alır. Evlerin bazıları bizim modern fonksiyonel mimarimize benzerler.

S — Öteki gezegenlerin iklimleri nasıldır ve mevsimleri var mıdır?

C — Mevsimler sert değildir. Meselâ, Venüs'de Dünya'daki gibi mevsimler vardır, ama ısı durumu genellikle bütün sene aynıdır, devamlı bir bahar gibi; bununla beraber, bazı bölgelerde, ısı değişimleri ve kış vardır.

S — Başka gezegenlere gidebilir miyiz? Onların toplumları tarafından kabul edilip, onlar gibi yaşayabilir miyiz?

C — Genel olarak, hayır. Tekâmül ve titreşim farklarından dolayı, biz orada asabi çöküntüye uğrar, ıstırap çekebiliriz. Mafahi bazı Dünya'lılar astronof içinde başka gezegenlere gittiler ve orada dönmek arzusu duymadan kaldılar; bir kısmı da bir yetiştirilme yahut oturma devresinden sonra, Dünya'daki insan kardeşlerine yardım etmek için geri döndüler. Geri dönenler, geçirdikleri tecrübeler hakkında tımarhaneye kapatılmak ve gülünç mevkîye düşmek korkusu yüzünden genellikle sükküt etmektedirler.

S — Disk biçimli bir astronof, anagemi tarafından taşınmadan, Venüs'e dönebilir mi?

C — Evet, astronof anagemiyle taşınma zorunda kalmadan kendi öz enerjisiyle Venüs'e dönebilme imkânına sahiptir.

S — O halde, anageminin yada taşıyıcı geminin gayesi nedir?

C — Anagemi güneş sisteminin dışında, uzayı aşmak için kullanılır. Astronofleri, teçizat ve insanları naklederler.

S — Uzay adamları, kendi plânetlerinden buraya kadar eşya yahut bitgiler getirebilmişler midir?

C — Evet. Birçok astronof dünyaya özel botanik çalışmalar için gönderilmiş, incelemek ve bitgi nakletmek maksadıyla bizim gezegenimizden birçok bitgileri yarılarında götürmüşlerdir.

S — Onların bitkilerini Dünya toprağına ekebilir miyiz acaba?

C — Evet. Bitgiler çeşitli titreşim frekanslarına intibak edebilirler.

S — Dünya bitgilerinden bir kısmı, başka gezegenlerden mi getirilmiş bulunuyor?

(Lütfen sayfayı çeviriniz)

C — Evet, bir kısım bitgilerimiz diğ er gezegenlerden getirilmiştir.

S — Bitgiler, bizim kullandığımız isimlerden farklı bir isimleri mi var?

C — Evet. Bazan. Diğer durumda bitgiler sembollerle belirtilirler. Dünyamızda meselâ , özel bir sembole sahiptir.

S — Öteki gezegenlerin insanları bizim gibi kılı mı oluyorlar?

C — Kılı değ iller. Mamafih, bazı ahvalde, Venüs'den buraya gelen bazı insanların, saçları kısa bir süre sonra, normal bir dünyalıdan daha ç abuk çıkıyor. Kendi gezegenlerine dö nünce de bu hadise ortadan kalkıyor.

S — Bir gezegenin vibrasyon frekansı halkının zihni gelişmesine etkide bulunur mu?

C — Evet.

S — Diğer gezegenlerdeki erkek ve kadınlar eş it sosyal seviyede midirler?

C — Evet. Gerçekten, başka gezegenlerde fizik seviyede bir kadın varlığında olmak çok güzel bir şeydir. Meselâ , doğum gayet rahat bir hadisedir, ne acı vardır ne sıkıntı...

S — «Dünya'ya inen» (renaitre) bir varlık ile «tekrar bedenlenen» (reincarner) bir varlık arasında ne fark vardır?

C — «Dünya'ya inen» bir varlık insan kardeşlerini yetiştirmek, kendi gelişmeleri için kendi kedilerine yardım etmeyi öğretmek ve Yaradanın evrensel kanunlarını daha iyi anlamak amacıyla, vazifeli olarak, dünyamıza ya çok müttekâmil bir gezegenden yahut yüksek bir buuttan isteyerek bile bile gelen bir varlıktır.

Tekrar bedenlenen varlık ise, fizik dünyada sebep - netice kanununun ırsi bir telâfi edici ifade tarzından dolayı (ki karma ismi verilir) dünya'ya tekrar inen herhangi birisidir. Bununla beraber karma'yı yenmek mümkündür; anlayış ve iyi gelişmiş şuur, yüksek bir sebep - netice kanunudur.

S — Dünya'ya inen (vazifeli) bir varlık için Dünya insanların düşünce tarzını anlamak güç müdür? Muhakeme ve anlayış tarzları farklı mıdır?

C — Dünya'ya inenler umumiyetle üs-

tağlar yahut yarı-üstadlar (tam vazifeli - mahdut vazifeli) durumundadırlar: Bundan dolayı diğ er beş eri varlıkların anlayışları ş üphe götürmez. Bununla beraber, bazan, onların arasında yaşamak güçtür.

S — Üstad ile yarı-üstad arasındaki fark nedir?

C — Üstad her ne olursa olsun yapabilir, fakat yapmaz. Yarı-üstad da her ne olursa olsun yapabilir, ve de yapar. Bunlar, ilâhî kudreti ferdi ben'lerinden (ego) geçirerek izhar ederler. (benlikleri karışır), buna mukabil üstadlar ilâhi kanunu biçim (forme) ve insan kütlelerinden geçirerek tezahür ederler. (Eğ ya ve insanlara etki ederler.)

Üstad teş evvüş içinde olan kimselerle, onlar gibi olmak için, teş evvüşdeymiş gibi hareket eder, fakat teş evvüş içinde değildir. Yarı - üstad ise sakin görünür, teş evvüş içinde olan kimseler karşısında kendini kontrol altında tutar ve insalardan ayrı kalmayı tercih eder.

Üstad, her hangi bir anda (zihni ve esiri olarak), bir konuşma sırasında, aynı zamanda bir çok yerde olabilmesine rağmen sadece kısmen olabilen ruhi gaybubeti sırasında ne yaptığını bilmeyen bağlanmış bir grup insandan ayrılabilir. Yarı-üstad ise zihni ve cismanî olarak uzaklaşır ve böylece yoldaşlarına yüksek melekelere ifşa eder.

Üstad, kendisiyle beraber yaşayan kimselerin arasında ilâhî kanunları dolaylı olarak sevk eder; onlar harekete geçince, has fikirlerini izlemek duygusuna malik olurlar; faaliyetleri şuuraltlarına yazılmıştır, ve üstadın asırlardan beri bildiği şeyi kendi öz zihni vetireleri içinde öğrenirler. Yarı üstad ise ilâhî kanunlardan bahsederken başkasını sevkeder ve cismanî bir aldanma içine dalmış beş eri varlıklar olmayı düşündüğü en iyi şeyi yaparlar ve daha fazla bilmezler.

Çağdaş dünyada hakiki dört büyük üstad var. Biri A.B.D.'de, diğ eri Hindistan'da öteki Avustralya'da, sonuncusu da güney Amerikadadır.

Yarı üstadlar üstadları bilmezler, ama üstadlar yarı üstadlar ile «dünyaya inmiş»

mi, yahut yarı üstad olup olmadığı belli olmayan yarı üstad ve dünyaya ödevle inmiş bulunanları bilirler. Genellikle yarı üstad ancak otuz ile kırk sene geçtikten sonra yarı üstadlığının farkına varır.

S — Üstadlar bekâr mıdır?

C — Hayır. Tanrı sonsuz kâinatla evlidir. Bütün üstadlar evlidirler. Aksi söylenirse de, üstadlar insanlardan daha derin bir fizikî birlik içinde yaşarlar. Cinsel birlik Tanrının en yüksek tahakkuklarından biridir. Cinsiyetten bahsettiğimiz zaman, birbirlerini seven iki varlığın bedeni birliğini demek istiyoruz, alelade bir cinsiyeti değil.

S — Nasıl ve ne zaman insan geçmiş hayatlarını hatırlıyor?

C — Geçmiş hayatın hatıraları anı bir zihni rüyet yahut bu veya başka bir gezegende eski bir devrin yaşantısını ve yerini hatırlatan duygu olarak ortaya çıkarlar. Dünyaya inenler, böylece, ölümlerle ilgili muayyen taneleri seviyesinde eski hayatlarını hatırlarlar:

S — Bizler neden eski hayatlarımızı hatırlamıyoruz?

C — Çoğu insan çocukluk devrinde bunları hatırlarlar. Oyunları ve tahayyülleri bazı kere geçmiş hayatlarımızı hatırlatır.

S — Ziyaretçilerimiz halkın suur ve vicdan seviyesini nasıl yükseltmeğe çalışıyorlar?

C — Çeşitli metodlarla :

a) Uçandaireler hakkındaki bilgileri yayarak;

b) Uçandairelerle olan karşılaşmaları hikâye ederek;

c) Gökteki belirtiler ile;

d) Zihnimize ses, renk ve dalga aracılığıyla etki eden cihazlarla mekanik olarak. Bu, bir yüksek ses, bir şarkı, özel bir müzik parçası olabilir. Özel müzik ruhta bazı noktalara etki eder ve brağa bulunan bazı şeyleri uyandırır. Bununla beraber Dünya üzerindeki beslenme, düşünme ve hareket etme tarzımız sebebiyle bu melekeler, bazan birçok hayatlar boyunca gırtlal halde kalırlar. Mamehin, ilâhî kâinatlar oradadır. Bu yüksek melekeleri malik olmağa mecbur olan kimseler, ifade eylemek zamanı gelince onları kullanacaklardır. Ultrases dalgaları yayan cihazları insan bedenini bir rezonatör olarak kullanıyorlar. Her devlette üç rezonatör var. Sessiz dalgalar yayıyorlar.

S — Tanrı nasıl yaşamamızı istiyor?

C — Tanrı ilâhî sevginin bütünü, renk, ses, haz ve ifade sonsuzluğu vasıtasıyla bütün dünyalarda ifade olmasını istiyor.

S — Güneş sistemimize ait gezegenler arasında, bütün sistemimizde bir beşeri kardeşlik kurulacak şekilde insan, fiki ve kültür mübadelesi vuku bulacak mı?

C — Şüphesiz. Bu, ilâhî plânlardan biridir ve ilâhî plânlara ergeç gerçekleşecektir.

Gezegenimizin insanları daha az düşünme oldukları zaman gezegenlerarası kardeşliğe dahil olabilecekler. Bu kardeşliğin azaları ayrıca birbirlerine müsamaha, sevgi ve iyi niyet içinde olduklarını isbat ederler.

HERKESE TAVSİYE EDİYORUZ :

«Ruhsal Kişiliği Geliştirme Yolları»

Ruh ve Madde Dergisi Teksir Yayınları

- Lâyık gördüğünüz bütün dostlarınıza tavsiye ve armağan edeceğimiz bir hikmet kitabı.

ÖDEMELİ İSTEYİNİZ : 4 TL.

KENDİNİ BİLME VE SAYMA

Yazan: F. W. FOERSTER

Dünyanın en büyük işletmesi insanın içindeki saygı işletmesidir. Orada gece gündüz durmadan çalışır. Bu çalışma yalnız kendinden memnun olmaya sebebler bulmak için değildir, belki de daha fazla içimizde ve dışımızda geçen olayların sebeplerini araştırmak, böylelikle bize zararlı olmalarını, kendimize karşı duyduğumuz saygıyı azaltmalarını önlemek içindir. İçimizdeki bu koskoca fabrika durmadan «Koruyucu düşünceler» imâl eder.

«Koruyucu düşünceler» denince mukadderatımız ve öteki insanlarla münasebetimizin sebep ve tesirleri arasındaki bağılılığı ustaca evirip çevirip, kendimizi aldatan, bize kendimizi tenkit etmek yolunu kapayan düşünce ve anlamlar akla gelir. Her türlü vakaların değiştirilmesi için insan hafızasında da büyük bir çalışma vardır. Daha doğrusu şöyle diyelim: Aşırı derecede kendimizi beğenmişimiz de birçok vakaları değiştirmeye çalışır, bu beğenme duygusu hiç bir itirazı, ithamı, suçu kabul etmez, hatta geçmiş olaylara ait vicdan azaplarımızı bile susturmak ister. Alman filozofu Nietzsche, hafızanın geçmiş olayları değiştirmeye çalışırken, yaptığı denemeleri şu sözlerle meydana çıkarmıştır: **Hafızam «Bunu sen yaptın» diyor, gururum «Bunu sen yapamazsın» diyor.** Sonunda hafıza gurura boyun eğiyor.

Viyana'lı ünlü psikolog Freud «Unutma psikolojisi» adlı bir yazısında unutmanın yalnız hafıza zayıflığından ileri gelmediğini, tersine şuurumuzun karanlığında bir unutmaya duygusu olduğunu söyler. Bu duygunun bize utanma veren bazı olayları şuurumuzdan tamamiyle atmağa çalıştığını anlatır. Gerçek halde hafızanın büyük mu-

cizeleri olduğu gibi, büyük günahları da vardır. Gerçekleri kendi kendimize bile kabul etmemek alışkanlığı, değiştirmek isteği bu günahlardandır. Bu istekler bize hâkim olup herşeyi, en inkâr edilemeyecek hakikatleri bile değiştirmeye, duygularımızın tarafını tutmağa çalışırlar.

Kendi hakkında karar verirken insan dünyadaki her türlü alışverişten daha çok aldatılır. Hayvan tecrübeleriyle bilgi edinir ama insan böyle değildir. Çünkü kendine olan sevgisi, başarısızlığının sebeplerini karakterinde, hareket tarzında aramasına mani olur.

İnsanlardaki kendini sevme duygusu yüksek gerçeklere ulaşmak arzusunun yerini aldığı zaman kendini tanımağa da, kendini kurtarmağa da imkân yoktur. Pascal iyilik inancı olmayan bir insanın, görünür iyilikler üzerinden bakışlarını kaydırıp içinin zavallılığına bakmağa dayanamayacağı söyler. Bu sebeple huzursuz bir insanın kendini avutmak için yaptığı hareketlerin hepsinde kendini tanımaktan kaçmak arzusu vardır.

Pascal der ki, «Hiç bir şeyi kendisi kadar sevmeyen insan, sevdiği varlıkla, kendi kendisiyle başbaşa kalmaktan çok hiç bir şeyden korkmaz. Herşeyi kendi için arar, ama en çok kendinden kaçır, kendini bulmak istemez. Çünkü kendini iyice görebildiği zaman, istediği gibi olmadığını görür, içinde müthiş bir zavallılık, dolduramayacağı uçurumlar, boşluklar bulur.» Bu duruma göre bizi çok çeken işler ve eğlenceler daha ziyade kendimizi düşünmekten, bakışlarımızı içimize çevirmekten alıkoyan şeylerdir. Hapishanenin o kadar korkunç bir ceza olması bu yüzden, yine bu yüzden yalnızlığa dayanan insan çok azdır.

Para Psikolojik Çalışmalar

(Sahife 11'den devam)

söyliyemezler. Fakat İstatistik cihetine gelince son hesaplar, tecrübe şartları tamam olduğu takdirde istatistik tahlillerin tamamı muteber ve sağlam esaslara dayandığını göstermiştir. Dr. Rhine'nün çalışmalarına dair tenkitleri dürüstçe yapabilmek için, matematiğinkinden başka bir sahaya intikal ettirilmelidir.» 1953 de Holanda'da toplanan (1 er Colloque International de Para Psychologie = İlk Milletlerarası Para psikoloji toplantısında) Heidelberg Üniversitesi fizyoloji Profesörü Dr. Schaefer şunları söylemiştir: «Rhine'in tecrübeleri telepati ve clair voyance'a ait para psikolojik fenomenlerin mevcudiyetini isbat etmiştir.» Para psikolojik araştırmalarının sonunda yaptığı yorumla, spirittizmaya giden Prof. Rhine bu konuda diyor ki: «... Genç üniversiteli, insan hareketi ile beyin arasındaki münasebeti öğrendikçe İmanı zayıflamaya başlar. Düşüncenin beyin faaliyetine tam manası ile muvazi olduğuna bakarak, beyni hareketin hakiki merkezi gibi kabul eder. Ruh sâdece beyin bir fonksiyonu kabul edilir. O zaman da insanın tamamen maddi bir varlık olduğu, ruhun sâdece bir gölge hâdise veya beyne ait bir fosferesans olduğu kanaatine varılır. Fakat bu izah doyurucu değildir. Çünkü şuur hâdiselerine ait hiçbir fizik nazariyesi mevcut değildir. Üniversitelerin yalnız müsbet delillerden mahrum olmakla kalmayıp, aynı zamanda basit bir faraziye bile olmayan bir fikri benimsemeleri şaşılacak şeydir. Böyle bir hareket ancak iman diye tavsif edilebilir. Halbuki henüz isbat edilemeyen bir inanış hiçbir sahaya temel olamaz. Bugünün düşünen insanı, insanda şahsiyet merkezinin beyin mi, ruh mu olduğunu tâyin zorundadır. Bu mesele, insanın psikosantrik yani ruh merkezli mi, yoksa serebrosantrik yani beyin mer-

kezli mi araştırmakla çözülebilir? Bu çok mühim bir problemidir. İnsanlığın saadeti, sükûnu, insanlığın hayatı kadar mühim bir mesele. Sosyal münasebetlerimiz psicosantrik insan esası üzerine kuruludur. Buna mukabil bu günkü psikoloji, geniş ölçüde serobrosantriktir. Ve bu iki anlayış arasındaki fark derindir. Fert olarak, cemiyet olarak, ruhun beyne ait bir fonksiyon tezahüründen ibaret olup olmadığını bilmek zorundayız. Bilmezsek sosyal felsefemiz çöker. Eğer onların söylediği gibi insan hayatı bir fizik faaliyetten ibaretse, insan hareketlerinde de fizik kanunların dışında kalabilecek şey yok demektir. Hürriyet fantezidir. Fizik kanuna tâbi bir ahlak ise bir hayalden ibarettir. Bugün insan münasebetleri öyle bir noktaya varmış bulunuyor ki, daha iyi bir anlaşma esasını bulunamadığı takdirde tarife sığmaz kaos doğacaktır. Eski inanışlarını kaybeden Üniversite, bunların yerine yenilerini koymadı. Burada biz harekete geçiyoruz ve yapılacak ilk işin, insanın yaradılışının derinliğine bakmaktır diyoruz. XIX asrın ruhu bir tarafa bırakan görüşü hatalıdır. Çünkü bugün Üniversitelerin tâkip ettikleri bu görüşte, insan yaradılışının müstesna bazı hâdiseleri ihmal edilmiştir. Tabloya sokulamadıklarından kaldırılmışlardır. Çünkü soksalardı bütün şekli değiştirmek icap edecekti. Canlı bir ilim sırdan faydalanır. İlim araştırmacı izah edilemeyen hâdiseye tesâdüfün bağışladığı bir hazine gibi koşar. Hâdise ne kadar esrarlı, izahı ne kadar imkânsız olursa, çözülebildiği zaman vereceği aydınlık da o nisbette büyük olur. Bizim gözdüğümüz sırların en câzip tarafı, insan ruhunun kâinat dediğimiz madde, mesafe ve zaman sahasında, zannettiğimizden daha geniş, daha uzaklara giden bir yer tutabilmek kabiliyetini keşfetmiş olmamızdır.»

Ashında insan muayyen bir olgunluğa ulaşmadığı müddetçe kendi gerçek durumunu samimiyetle açıklayamaz, kendine duyduğu saygının azalmasına dayanamaz.

Muayyen bir olgunluğa erişilince boş ve inatçı bir gurur duygusu içinde kalmaktan sa acı ve kırıcı da olsa hakikati bütün açıklığıyla görmek tercih edilir.

Psychic
O KOZMOS
TIS PSIHIS

News

FATE

TWO WORLDS

spritüalist
başından
özetler

VOICE

THE SPIRITUAL WORLD

The Summit
of Spiritual Understanding

Jamoto

CHIMES

Hazırlayan : Ali ERMAN

CHIMES'dan

RUHİ TESİR NEDİR ?

Pek çok yazar bu soruyu umumiyetle «telepati» ile izah etmektedirler. Telepatinin bu konuda yeri bulunmakla beraber, daha ziyade astral düşünce nakli (telepatinin daha yüksek bir şekli) ruhi tesir konusu ile ilgilidir.

İlmi araştırmalardan biliyoruz ki, her şey, kendine mahsus bir vibrasyona sahiptir. Bu vibrasyon neveleri, müzikal sesler gibi, bir skala üzerinde farklı notaları meydana getirirler. Bu şekilde tezahür ederler.

Zihni ve duygusal durumların skalaları çok daha karmaşık ve daha şumullüdür. Zira bahis konusu durumlar, bütün ahenk ve ahenksizlikleriyle binlerce farklı nota ve yarım notalar meydana getirirler. Okkültistler, zihni ve duygusal hallere ait vibrasyonların ses, ışık ve ısıya ait vibrasyonlar kadar gerçek ve nizamlı olduklarını bilmektedirler. (İlim bu hakikati henüz keşfetmektedir.)

Beyin ve sinir sisteminden intişar eden fizik tesirlere ait plânın üzerinde, skalada daha yüksek bir mevki bulunan, bu sistemlerin astral tamamlayıcısı olan tesirler vardır. Astral fakülte ve organlar

da evrensel tesir kanununa tâbidirler ve kendi hareket tarzları mevcuttur.

Tesirlerin evrenselliği fikri ile ilgili olarak bir de endüksiyon prensibi mevcuttur ki, bütün enerji plânlarında bu prensibin tezahürleri görülür. «Endüksiyon nedir?» diye bir soru sorabilirsiniz. Şöyle tarif edilmektedir:

«Enerjinin bir maddeden başka bir maddeye atılarak onda uygun vibrasyon (titreşim) meydana getirmesidir.»

Böylece bir cisimdeki ısı, tesir sahası dahilindeki diğer bir cisme atlama temayülündedir. Isıtılmış bir cisim, etrafa, yakınındaki ikinci bir cisimde uygun tesirler meydana getiren ve onun da ısınmasını temin eden ısı tesirleri yayar. Bunun gibi, cisimlere çarpan ışık vibrasyonları, onların ışığı yaymalarını mümkün kılar. Bir mknatis, asılı duran bir demir çubuğu, birbirlerine temas etmedikleri halde çekecektir. Herhangi bir cisme yaklaştırılmasıyla elektriklelenmiş bir cisim, muayyen bir uzaklıktaki başka bir cismi de elektrikleyecektir. Piyano'da veya keman-da çıkartılan bir nota, odanın uzak bir köşesinde bulunan bardağın veya vazunun muayyen şartlar altında titreşmesini sağlayacaktır. Diğer bir deyimle, enerji tezahürünün her şekil ve fazında endüksiyon prensibinin işleyişini görmekteyiz.

Düşünce ve duygu plânında, biz bu endüksiyon prensibinin pek çok misâllerine şahit olmaktayız. Kuvvetle mutluluk veya ıstırap, sükûnet veya kızgınlık dolu tesirler neşreden bir kimse, duygusunu ve duygusal durumunu karşılaştığı kişilere sırayet ettirmek eğilimindedir. Bir odadaki bütün insanlara, bu şekilde tesir edilebilir, onlar bu şekilde etkilenebilirler. Bir konuşmacının, bir vaiz, şarkıcı veya aktörün dinleyicilerde veya seyircilerde, nasıl kendisinininkine uyan bir duygusal durum yarattığını görmüşsünüzdür. Aynı şekilde bütün bir şehir veya memleket halkının zihni atmosferi etkilenebilir. Böylece bu durumların (ruhi haletlerin) ne kadar sarf ve kudretli olduklarını müşahade ediyoruz.

FATE'den

KARDEŞİMİN İŞARETLERİ

Kardeşim Wilburt Clemans, otomobil yarışlarına katılırdı. 31 yaşındayken batıda şampiyon olmuştu. Ona çok yakın oturuyorduk. Onunla son defa konuştuğumda aramızda küçük bir münakaşa oldu. Önemli bir yarışa katılmak üzere Toronto'ya gitmeğe hazırlanıyordu. Telefonda, bana, başından bir çok ciddi kaza geçtiğinden bunun artık son yarışı olacağını söyledi. En sonunda işlerini şansa bırakmaması gerektiğini öğrenmişti. Büyütmekte olduğu genç bir oğlu vardı.

Konuşma esnasında neleri tartıştığımızı hatırlamıyorum ama o esnada söyledığım şu sözlerden ötürü bütün hayatım boyunca pışman olacağım: «Seni bir daha görüp görmemek umurumda değil!»

Wilburt Toronto'ya gitti. 13 Ağustos 1957'de yarış pistinde otomobilinin ısınmasını temine çalışırken otomobil infilâk etmiş, kendisi beton duvara çarpmıştı. Otomobil ateş almış, Wilburt'un bütün vücudu fena şekilde yanmıştı.

Kaza haberini alır almaz, annem Mary, küçük kardeşim Herbert ve kayın biraderim Güney Bend, Ind'deki evimizden Kanada'ya uçtular. Ben kız kardeşimle birlikte evde kaldım çünkü o, hem hamile

idi, hem de Wilburt'un kaza haberi dolayısıyla çok geçirmiş ve yatağa düşmüştü. Bebeğini kaybetme tehlikesi ile karşı karşıya idi.

Doktorların hayatından pek az ümitli olmalarına rağmen ben Wilburt'un sıhate kavuşacağını ümit ediyordum. 26 Ağustosunda onun ölümüyle adeta bir cehennem hayatı yaşamağa başladım. İstirabım sadece onu kaybetmiş bulunmamdan değil, aynı zamanda ona söylediğim kötü sözler için af dileyememiş olmamdan ileri gelyordu.

Uyuyamıyordum. Yüzüm, duyduğum ıstırapı belli ediyordu. Cenaze merasiminde uyuşmuş bir durumdaydım, ağlıyamıyordum bile...

Ölümünden bir kaç gün sonra, bir gece yatak odama gidip yattım, ışığı söndürdüm. Birdenbire vücudumda garip bir soğukluk hissettim. Doğrudum; karanlıkta, yatağımın ayak ucunda Wilburt belirdi: O, sadece orada bana bakar halde duruyordu. Bir şey söylememesine rağmen, beni affettiğini ifade etmeğe geldiğini anladım. İstirap yüküm hafifledi. O kaybolunca ben ismini bağırarak yataktan fırladım, gitmemesi için yalvardım fakat geldiği gibi sür'atle kaybolmuştu.

Aşağı yukarı bir ay sonra, annem Wilburt'u hastanede giydiği kıyafetli ile oturma odasının kapısında dururken görmüş. Wilburt, sonra mutfağa doğru ilerlemiş. Annem ona yaklaşırken o, gözden kaybolmuş. Bundan sonra annem haftalarca oturma odasının kapısından her geçişinde soğuk bir şeyin koluna çarptığını hissetti.

Aradan aşağı yukarı 10 ay geçtikten sonra, küçük kardeşim Herb, televizyonda, en son çevrilen filmlerden birini seyretmek üzere yere uzanmış. Program sona erince düğmeyi çevirmek için ekrana uzanmış ve çevirmiş. Aniden odada bir soğukluk hissetmiş ve televizyon düğmesi kendiliğinden dönmüş. Bir kaç defa tekrar kapamak için uğraşmış ama muvaffak olamamış. Sonra düğme yine kendiliğinden kapanmış. O esnada odayı bir koku dol-

(Devamı sayfa 32'de)

Üzerinde yürünecek Ateşin hazırlanışından bir sahne

Ateş üzerinde yüründüğünden bahsettikleri zamandan bu yana hayli uzun müddet, tamamen şüpheli olarak kalmıştım. Şüphelilik zaten ihtiyatlı olmaktır, zira 25 senelik bir dünya yolculuğu bana genellikle şüpheliliğin yalnızca bilgisizliğin başka bir şekli olduğunu öğretti.

Daha sonra, bana doğruluklarına söz söylenemez fotoğraflar gösterdiler: korlanmış ateş üzerinde çıplak ayakla yürüyen insanlar.

Bir Asya yolculuğunu fırsat bilerek, Seylan adasının güney ucunda kesif orman içinde kurulmuş, kutsal ve belirsiz bir esrara bürünmüş yerde, Kataragama'da kalmağa karar verdim. Burada, senede bir defa, ağustos ayında, bazı erkek ve kadınlar, hatta çocuklar, Hind panteonunun kırımızı ve korkunç ilâhı Muraga'ya kurban sunma sırasında ateş üzerinde yürütüyorlardı

.....

Korlanmış ateş kendisine beş metreden daha fazla yaklaşmağa rıza göstermeyen, şakası olmayan bir hareket yayıyordu...

Ve:

Alevler geceyi hüzünlü bir şekilde aydınlatıyordu. Yüksek Hindistan cevizi ağaçlarının dalları muson rüzgârının etkisiyle ağır ağır sallanıyordu. Fantastik bir şeyler hazırlanıyordu. Erkekler, bellerine hafif peştemaller sarılı kraliçeler, uzun sırtlıklarla, kendi kendine eriyip giden odun yığınlarını karıştırmak için on-oniki metre öteden onları dürtükleyip duruyorlardı. Gerideki diğer adamlar su kovalarını üzerlerine boğaltıp duruyorlardı. Boğaltma işlemi olmadan bu garip ateş düzeltme işine devam edemiyorlardı.

Sessiz ve kümelenmiş bir kalabalık uzakta bekleyip duruyorlardı. Herbiri, görünüşe göre buraya «puja» ayini yapmak üzere gelmişlerdi, hokkabaza yardakçılık yapmıyorlardı.

Saat gecenin onbirine doğru, insanı sıkı bir sessizlik yayıldı ortalığa.

Birden, garip bir adam peydah oldu.

Bu, ateş üzerinde yürüyen «guru» (üstad-mürşit) idi. Korlanmış ateş üzerinde ilk önce yürüyen bir nevi büyük rahipti.

Bir kısım insanlar kendilerini yere fir-

ATEŞ ERİNDE RÜYENLERİN SIRLARI.,

Röportaj: Gerard BORG

Çeviren: E. ARIKDAL
(Science et Vie)

Sıva mezhebinde merasımı ve talimat işi mabette yapılır.

lattılar ve çıplak ayaklarını öptüler. Belliydi ki çok muhterem bir aziz (swami) söz konusuydu. Bu ufak tefek ihtiyar beyaz bir peştemal, bir kulağında altın bir halka ve demir çerçevesi eski bir gözlük taşıyordu.

O halde bu adam, açıkca belliki, bir Beyaz'dı!

Beyazların sınıf (kast) dışı olmalarından dolayı bu durumun hintliler arasında gözükmesi inanılması güç bir şeydir. Kast dışı olanlara asla temas edilmez de!... Esrarlı bir şey...

Tebessüm ederek, neşe içinde meydana sıçradı, sonra korlaşmış ateşe kadar yürüdü. Kısa bir müddet kendi kendine konsantre oldu. Geceğin karanlığında kıpkırmızı parıldayan korların üzerine ayağını metanet ve azimle koydu ve sakin bir şekilde, acele etmeden, yavaş yavaş alevleri geçti.

Korlaşmış ateşin öbür ucuna ulaştığı zaman kalabalıktan büyük bir çığlık yükseldi.

O zaman bekleyenler ileri atıldılar. Adamlar odunların üzerine koşuyor, bir kadını, yavaşca, mistik bir hava içinde yaklaşıyor, diğer bir kısmı ortada duruyor ve alevlerin içinde dans ediyorlar! Birkaç kadın da ateş üzerinden geçti. Kıydırları uzun elbiselerin (sarı'leri) tutuşmaması için canlı meşale haline gelmeleri ihtimaline karşı, üzerlerine kova kova su dökülmüştü.

Çocuklar da korların üzerinden geçtiler. Sekiz dokuz yaşlarındaki çocuklar gayet çabuk ve koşa koşa, bir kısmı da aksine, yavaş yavaş yürüdüler.

Toplanı olarak, dört-yüz kadar insan ateş üzerinde yürüyenekti bu akşam!..!

Bu insanı teshir eden bir manzaraydı. Korlar kuvvetlendiği zamanı başı olan ısiya rağmen güçlükle bir kaç resin çekebildim.

Oldukça geride durmağa mecbur tutulmuştum... Sonra ateş üzerinde yürüyenerin tabanlarını incedemek fırsatı elde ettim: hiç bir yanık izi görünmüyordu!

(Devamı Sayfa: 36'da)

Ruh dostlarımızdan

VARLIK : GOETHE (Müstear isimdir)

MEDYOM : Baha Kayserilloğlu

TARİH : 1968, Karaman.

SANA VERİLEN, SANA LÂYİK OLANDIR

Yarabbi, sen herşeyi bilensin. Senin lûtfu keremin bizlere ulaştıkça ruhlarımız huzurla dolar, sükuna kavuşuruz. Yarab, sana teşekkürlerimizi sunmamıza lütfen müsaade buyur. Senin iraden olmadıkça kim senin kabında bir başkasını kayırabilir? Sen herşeyi bilen, bilginin kaynağı, ışığın özü, yüceliklerin ta kendisisin. Sevilen de sensin, seven de sensin. Sen bizleri korumadıkça bizleri kim koruyabilir? Sen herşeyin aşı, esası ve kendisisin. Sen bizleri lûtfu kereminle doyurdun. Bize her türlü nimeti bahşeyledin. Senden, senin irade ettiğinden başkasını dilemek, niyaz etmek bizim ne haddimize... Sen herşeyi en iyi bilensin. Varlığımızla, yaşamamızla esasen her an, her saniye bize lütufların en büyüğünü, en çeşitlisini, en kudretlisini verip durmaktasın. Ayrıca haddimizi aşarak, senin irade ettiğinden fazlasını istemek, hayrımıza olmadığı halde, bizi buna, bu tahammülsüzlüğe, bu vefasızlığa iten sebebi bizden uzaklaştır, Yarab!

Haddimizi bilelim. Lûtfu keremine, verilmiş, verilmekte olan ve ebediyen verileceği muhakkak bulunan lütuflarına daima şükürden bizleri fariğ tutma, Yarab!

Sen, bizleri iyinin tâ kendisiyle donattın. Senden hiç bir mücazaât zuhur etmez. Mücazaâtı hazırlayan biziz. Mücazaât'a müstehak olan biziz. Mücazaâtı isteyen biziz. Haddimiz olmayarak, senden ceza istiyoruz. Ve lûtfu keremini bol olan sen Ulu Tanrımız, keremini lütfederek bize, bizim istemiş olduğumuz cezayı da lütfediyorsun. Tâ ki aklımızı toparlayalım, nerede, ne durumda ve ne cihette olduğumuzu anlayalım ve Hak yolunu tutalım diye. Senin lütfun herşeyi

kaplar. Bize verdiğin ceza dahi bir lütuftur; bizim, senden niyazımız sonunda bizlere sunmuş olduğun bir lütf. Yarab, sen herşeyi bilensin. Bizler, gözlerimiz kapalı, perdelerin ardındaki aydınlıkları, hakikatleri görmekten âciz zavallı kullar, ceza ve mükâfatı dahi kendimizin istemiş olduğumuzu idrâkten âciz olarak sürüklenip gidiyoruz. Sen, bize nurunu, ışığını tutuyor, yolumuzu aydınlatıyorsun. Biz, zavallı kullar, herşeyin özündeki cevheri idrâkten âciz olarak âciz hükümler ve tefsirler yürüterek, kendi uydurduğumuz zavallı oyuncularla kendimizi avutuyor, aldatıyor ve kendimizde bir benlik görüyoruz. Sen baksırsın. Sen, kudretin kendisisin. Sen beni, bizleri ve bütün insanlığı, bütün ruhları, maddi ve manevi kâinattaki bütün varlıklarını koru, himâyeni yarattıklarından esirgeme.

Gözümüzdeki perdeyi açmamız hususunda bizden lütuflukar insanlarını esirgeme, lütfet, inâyet et. Bize, bizi tanı, bizi bildir. Hak yolundan bizleri ayırma. Aydınlıklar üzerinde içimizi temizle Yarabbi!

Sen, herşeyin özüsün. Sen bilirsin. Sen yaparsın. Sen kudretlisin. Biz bir hiçiz. Kurulmuş makineler misâll, kendimizi kuranı tanımadan bilmeden yürüyor, koşuyor, kendimizde müstakil bir varlık görüyoruz. Yarab, affeyle bizleri, kusurlarımızı. En küçüğümüzden en büyüğümüze kadar bilgisizce âsilliklerle doluyuz. Senin affı mağfirtin bizlere ulaşırsa, yolumuzu buluruz. Sen inâyetini esgersen, herşeyimizi, hattâ kendimizi dahi kaybederiz. Senin lütfunu diliyoruz. Senin yardımını istirham ediyoruz. Bizim için ne lüzumlu ve faydalı ise onu lütfetmeni istirham ediyoruz.

Haddimizi aşarak, kaderimizi değiştirecek ihtiraslarımızı bağışla, bunlardan bizi uzak tut, içimizi pâk kıl. Kaderimizi sen çizdin, bu yoldan bizi ayırma, lûtuflarını devam ettir Yarabbi.

Goethe :

Sen, hiçbir zaman, iyinin ne olduğunu bilemezsin. Ben de bilemem. Benim bilemebileceğim, Cenâbı Vâcibül vücudun, bilme mi gerekli kıldıklarıdır. Senin yolun Hak yoludur. Yolundan ayrıma iyi fiillerini devamettir. Nevmediye kapılma, lüzumsuz telâşi terket. Cesaretili ol. Rabbülâleminin herşeyi bildiğini ve gördüğünü unutma ve her an bunu hatırda tut. **Gözünden irak olan emeller gönlünden de uzak olsun. Tahakkuku mümkün olmayacak ihtiraslar, seni, beyhude yere kasıp kavurmasın. Sana verilen, sana lâıyk olandır. Azlık, çokluk izâfidir. Neyin az, neyin çok olduğunu sen bilemezsin. Bilebilir misin ki, çokluk olarak gördüğün nimetler, esasında birer rüyadan, hayâlden ibarettir. İç benliğinin arzusu olan Hak yolundan ayrıma, bu yoldan başka bir emel taşıma; bu yoldan çıkma. Dileğinin olmasını da isteme. Hayırlı olanı dile ve hakka râzı ol. Hakkın sana ne lâzım olduğunu senden çok daha iyi bilir. Seni yaratan, senin ihtiyaçlarını yaratan, senin gıdanı ve ihtiyaçlarını da beraber getirmiştir. Nimetler her an seninle beraberdir. Bunları görmemen için, kör olman lâzım. Senin halin, etrafı binlerce nimetle çevrili olduğu hâlde, bunların hiç birini göremeyip toprağın içine başını daldıran ve önündeki nimetleri teperek toprağın içine dalan, toprağın içinde nimet arayan köstebeklere benzemesin. Sen, kendinin neye müstehak olduğunu bilemezsin. Senin müstehak olduğun şey bugünkü durumundur. Cenâbı haktan nimetler dileyenler, nimetlerden mahrum olan köstebeklerdir. Nimetleri tepen, nimetleri görmeyerek, etrafına serpilmiş huzur ve saadet verici nimetleri göremeyip teperek, alıştığı, atalarından öğrendiği şekilde toprakların içine dalan, toprakların içinde nimet arıyan köstebekler misâli olmasın.**

Sen iyinin tâ kendisisin. Sen bizatihi nimetin özüsün. Allah, sana bütün nimetlerin tohumlarını fazlasıyla vermiştir. O tohumları ekmek, yetiştirmek, meyvalarını toplamak ve başkalarını da bu nimetlerden faydalandırmak durumundasın. Esasında bütün insanlar, bütün mevcudat böyledir. Ruhlar da aynı durumdadır. Bunu, gören bilir. Görmeyen, ister, ister ve isteyerek birgün münkir olur. **Onun inkârı, lûtfu keremi bol olan Tanrıyı yine vermekten alıkoymaz. Cenâbı Rabbülâlemin verir, isteyene de verir, istemeyene de verir. Fakat isteyene ihtiyacından fazlasını verir, ve bu veriş, bu fazlalık o canlıyı, o varlığı perişan eder, helâk eder.**

İstemeyen, Hakka rıza gösteren ise, gerçeğin ne olduğunu ve nerede bulunduğunu sezindiği için doğru yoldadır; huzur onunla beraberdir; saadet ona verilir, mükâfat ona verilir. Bu mükâfatı siz bilemezsiniz, siz göremezsiniz, siz anlayamazsınız. Fakat gören görür, bilen bilir, anlayan anlar. Tâki bunu size duyuruncaya duyurmak zamanı gelinceye kadar susar.

Susmak, kaderin tabii icabıdır. Susmasını bilmek, insanı birçok felâketlerden alıkor. Susunuz; dilinizi tutunuz, düşüncelerinizi, istek ve ihtiraslarınızı tutunuz. Sükûti olunur. İhtiraslarına gem vurmayan er geç helâk olacaktır. Bunu yakın zamanda göreceksiniz. Göreceksiniz ki, kudreti, lûtfu keremi bol olan Ulu Tanrı daha neler yaratmıştır. Ne kudretli varlıklarla kâinatı bezemiştir. Onlar, kudretlerinden emin fakat Cenâbı Mevlânın kudretinin ve azametinin büyüklüğünü müdrük oldukları için sâkindirler, susmaktadırlar. Susacaklardır. Vakti saati gelince, konuşmak sırası onlarıdır. Sizler artık konuşamayacaksınız.

Ey âsiler, ey ilâhi adâlete rıza göstermeyen münkirler, ey herşeyi bildiklerini iddia eden gafiller zaman yaklaşmış, ufuklar aydınlanmağa başlamıştır bile. Hâlâ da mı şüphedesiniz. Hâlâ da mı yüzünüzü gözünüzü hakikate ters çeviriyor, başınızı toprağın içine gömmeye çalışıyorsunuz. Gör-

(Lütfen sayfayı çeviriniz)

meseniz, görmek istemeseniz de, size gösterilecektir. Size onlar duyurulacaktır. Tâ ki onları tanıyasınız. Tâ ki haddinizi bilersiniz, tâki Rabbe şükürde her an kusur içinde olduğunuzu idrak edesiniz diye...

Ey din adamları, ey bilgin, geçinenler, her şeyin özüne vâkîf olduğunuzu iddia eden gaafiller, lütüfkâr Tanrımız, yine lütfu icabı size bir defa daha yardımını gönderiyor. Tâ ki bilersiniz, tâ ki anlayasınız lütfunu o yüce Tanrının ki, O, daima vericidir, O alıcı değildir. O, herşeyin aslıdır. Herşeyin esasıdır. Tâ ki bilerseniz lütfunu yüce Tanrının ki sizler birer hiç, birer gaafil, birer eçheller, günâhkarlar güruhusunuz.

Gözlerinizin önündeki perdeyi kaldırdığınız zaman, ne derece gaflet ve delâlet içinde olduğunuzu anlayacak bütün mükevvinatın bir ve tamolduğunu anlayacaksınız. Dinlerinizle, sahte, uydurma hikâyelerinizle Cenâbıhakkın ışığını karatmağa çalıştınız. Muvaffak olamadınız; olamayacaksınız. Olmanız mümkün değildir. Tahriyat ancak beyninizdedir. Bilgisiz kafalarınız hakkı inkâr yolunda yarış içindedirler. Yarışa yarışa koşuyorsunuz: bilgisizliğe, karanlığa, şehvete, cehalete, inkâra koşuyor ve gidiyorsunuz. Uçurumun kenarına geldiniz. Düşmek üzeresiniz. Herşeyinizi, medeniyet dediğiniz uydurmalarınızı, konforunuzu, rahatınızı ve hatta bilgisizliğinizi - bilgi, ilim zannettiğiniz bilgisizliğiniz - dahi ebediyen kaybetmek üzeresiniz.. Yer yüzünü tâlân etmek üzeresiniz. Yer yuvarlağını Allah'ın size verdiği en büyük nimeti dahi teperek kendinizle birlikte onu da uçuruma sürüklemek, yok etmek üzeresiniz. Bir el, uzanan câhilâne bir el bu kolu çekmek üzere... Her şeyi yıkmak, yok etmek üzeresiniz. Fakat size müsaade edilmeyecektir. Siz körler, siz bilgisiz münkirler, kendi varlığınızı, varlığınızın sebebini dahi inkâr yoluna sapan siz münkirler, bir araya gelerek, felaketi önleyecek yerde, felâketi seyrediyor, ikaz etmiyor, uzanan bilgisiz elleri geri çevirmiyor, rehavet içinde uyuyor ve seyrediyorsunuz.

(Devamı var)

GLASGOW KONGRESİ

(Sahife 5'den devam)

gen bu görüşmelerini açıklamağa davet edilen zat, şu cevabı verdi. «Gerçekten ruh bana hitaben sunları söyledi : «Mademki ispiritizmaya inanmıyorsun neden buraya geldin?» kendisinin de: «Haklı olmadığını, çünkü kendisinin ispiritizmaya inandığını, fakat araştırmalar yaptığı» cevabını verdiğini söyledi. Ve bu Bay, mikrofondan dinleyicilere hitaben: «Evet medyum Türkçe konuşmuştur, Lâkin Yunanlıların Türkçeyi konuştukları şive ile...». Bu Bay, Reşat Bayer'dir. (Çev. notu: Gerek okurlarımızın, gerekse Salı günleri Cemiyetimiz Lokalinde verilen konferansların dinleyicilerinin çok iyi tanıdıklarına şüphe etmediğimiz Bay Reşat Bayer, reenkarnasyon üzerinde seneler boyunca ilmi bir şekilde yürüttüğü çalışmalarıyla temayüz etmiştir.)

Deney için tahsis edilmiş bulunan zamanın geçmesi üzerine Başkan, medyomu tekrar uyanıklık haline getirdi.

Deneyin hitamından hemen sonra ilgililer, başta Konfederasyonun Genel Sekreteri Major Patterson, medyumun verimini çok iyi olarak vasıflandırdılar ve irtibat tarzının genellikle Beynelmîl Kongrelere iştirak eden medyumlarından farklı olduğunu ilâve ettiler, deneye iştirak edenleri hararetle tebrik ettiler. Kongreye o günü başkanlık eden Bn. Kesson medyum Bay Hr. Moros'un verimini harikulâde olarak vasıflandırdı. Amerikalı çok muhterem Raymond Burn de mikrofondan, Yunanlı Medyumun irtibat kurduğu Ruhun (Rus askeri) üniforması tasvirinin kendisinin Stalin zamanında Moskova'da bulunduğu sırada Rus askerlerinin giydikleri üniforma ile tam bir mutabakat arzettiğini söyledi. Beynelmîl Konfederasyonun şimdiki Başkanı Arjantinli hekim Dr. Cristoforo Postiglioni medyumun tıbbî muayenesini yaptı ve tam sıhhatte bularak hem onu, hem de Atina Cemiyetinin Başkanı

Medyom : Hr. MOROS

tebrik etti. Dinleyici kalabalığı da hayranlık ve hoşnutluğunu izhar ile deneyicileri tebrik etti.

Şüphesiz «Xenoglossie» (yabancı dil konuşma) deneyleri nadir değildir fakat, o kadar kalabalık bir dinleyici kitlesiyle Beynelmîlel Spiritizma Kongresi önünde bedenleme ile ksenoglossi deneyleri mutad değildir.

Bu makaledeki Yunanlı medyomun deneyleri, gerek yukarıda belirtildiği gibi ses alma cihazı şeridinden, gerekse Cemiyet

temsilcilerinin tuttuğu zabıtlarda anlatılmaktadır.

Ertesi günden itibaren kongre için daha küçük bir salon tahsis edilmiş ve son üç günde programda yer alan konular tartışılmıştır. Bu toplantılardan birinin hitamından sonra İngiliz asıllı tanınmış Amerikalı medyom Bayan Dorothy Smith tarafından bir deney yapıldı. Bu deneyde, mikrofon elinde, tam uyanıklık halinde ve sahnede yürüyerek oturan şahıslara elyle işaretle spirit varlıklardan aldığı tebliğleri naklediyor ve bu varlıkların tasvirini yapıyordu.

Beynelmîlel Konfederasyona Başkan seçilmiş bulunan Dr. Cristoforo Postiglioni de spirit muhtevalı mükemmel fotoğraflar gösterdi. Sürpriz, İsveç temsilcisinin gösterdiği renkli ruh fotoğraflarıydı. Düşünce fotoğrafları, levitasyon fotoğrafları da gösterildi.

Beynelmîlel Kongrenin kapanışı, bütün temsilcilerin 27 Ağustos 1969 akşamı birlikte yemek yemeleriyle olmuştur. Yemek sevgi ve kardeşlik havası içerisinde geçti ve milliyet, ırk, renk, cins, lisan ve din gözetilmeksizin temsilciler arasında hararetle temennilerle tebrikler teati edildi. Kongreye iştirak eden milletler şunlardı:

A.B.D. Arjantin, Belçika, Brezilya, Kanada, Şili, Küba, Danimarka, Filipin, Finlandiya, Fransa, Gana, Güvan, Güney Afrika, Hollanda, Hindistan, İsrail, İsveç, İsviçre, İtalya, İrlanda, Japonya, Mali, Malezya, Mısır, Mijerya, Porto-Riko, Türkiye, Venezüella, Yunanistan, Zambiya.

KÂİNAT VE DÜNYAMIZIN MACERASINI MI MERAK EDİYORSUNUZ?

« İLÂHLAR KOZMONOTLARMİYDİ? »

Bu eser size bu sorunun cevabını verebilir.

Düşüncelerimiz

İlâhî Bir Enerji Kaynağıdır

Yazan: M. Fevzi ÖZEREN

DEKART derki. «Mademki düşünüyorum, öyle ise varım,»

Aklın koruyucusu olan düşünce, gerek tabiat ve gerekse toplum hayatında bütün fenomenlerin idrakine varmak için bir öncelik ifade eden hissini tezahürüdür. Bu kudret mutlak iradenin sadece insanlara bahsettiği en büyük bir hususiyet, bir enerji kaynağıdır.

Biz insanlara bahşedilen bu hür iradenin mebdci olan düşünce ilâhî kanunlar muvacehesinde tabii düzene uygun olarak dünya mektebindeki tekâmülümüzü sağlamak gayesiyle, realitemizi arttırmak için vicdan sesine uyarak, akıl, mantık, kıyas yollarıyla ve sırasıyla, iyilik, doğruluk, çalışmak, bilgi ve sevgi sahibi olmamızı lüzumlu kılmaktadır.

Her insanın bir değerine nazaran az çok yüksek veya alçak bir realiteye sahip bulunması, insan duygu, düşünce ve bilgilerinde ne kadar inkişaf ederlerse o nispette yüksek realitelere sahip olmalarını sağlar. Realite, her şeyden önce bir bilgi ve tecrübe işidir.

Ruhların da plânlarını yaparak noksanlarını tamamlamak üzere spatyomu terk ederek bedenlenmeleri, dünya mektebine enkarne olmaları, bu sebeptendir. Bunda esas olan vicdan hürriyeti ve cehittir. Vicdan hürriyetinin bulunmadığı yerde yükseliş, tekâmül yoktur, ve taassupla vicdan hürriyeti asla bağdaşamaz. Hele, fikrî saplanmalar, doğma'larla hiç bir şeyi putlaştırmak doğru değildir. Düşüncenin diğer bir düşünceyi davet ettiğini ve onu kovalayan daha üstün bir düşünceye yerini terk ettiğini asla unutmamak gerekir.

Hareket noktası, bir ego'dan ziyade di-

ğerkamca hislerle, başkalarının yararına hizmeti düşünmek, bunu yaparken de doğruluktan hiç bir veçhile ayrılmamak, inandığı fikir ve kanaatlerin tahakkuku için çalışmak, büyük bir efor sarfetmek ve bu çalışmaların faydalı olması için de, doğuştan, muhtelif reankarnasyonlarla getirilen bilgi ve tecrübelerin muhassılası olan müktesabata geliştirmek, ister uhrevî ister dünyevî, her türlü muasır bilim dallarını basamak yaparak, bütün bunları ısrarla istemek ve sevmektir.

Bâzi filozoflar, düşüncenin dışında eşyaya, maddeye hakiki bir kıymet atfederler. Bunlarca eşyanın dış görünüşü bir takım düşüncelerle, uydurulmuş şeyler olmayıp hakikatte var olan şeylerdir. Yani, insan düşünce ve tasavvurata olmasa da eşya gene mevcut, vardır. Realist denen bu düşünceye salık filozofların haricinde birde idealistler vardır ki, bunlar da asıl kıymeti, haricî âlemde değil, düşüncelerde ararlar. Bunlar, haricî âlemde mevcut olan şeylerin görüldükleri gibi olmadığını, bir çok meghüllerle dolu olduğunu iddia ederler ki, İdealizm mesleğine salık kişilerdir.

Halbuki, insan ruhu olmasaydı, realite bahis konusu olurmu idi? M a d d i K â i n a t olmasaydı, insan ruhu için realite mevcut olurmu idi?. Realite, maddî kâinattan ve o kâinatı dolduran hadiselerden doğmuştur. Bunu da doğuran insan ruhudur. Şu halde, insan ruhunda dış âlemden tamamiyle ayrı, mücerret bir realite bahis mevzuu olamayacağı gibi, ruh tarafından duyulmamış ve inanılmamış maddî kâinatta mücerret bir realite düşünülemez. Bu böyle olunca da her iki şıkkın haricinde, sadece maddesiz ve ruhsuz bir realite bahis konusu olamayacağına göre bütün tasavvurlar maddî mefhumlara dayalıdır.

nır. Gerek vasıtalı, gerek vasıtasız, maddi mefhumlarla alâkalı olmayan tasavvurlar da mevcut değildir. Mutlak realite Allaha mahsustur. Eğer bu böyle olmasaydı, ilâhi nizamın başlıca umdesi olan tekâmülün mânâsı kalmazdı. Halbuki tekâmül, Mutlaka müteveccih ve sonsuzdur. Her realitenin kendinden daha gumüllü diğer bir realiteyi hazırlayıcı bir basamak olduğunu kabul etmek ve her realitede hata ihtimalinin bir realiteyi bir mabut haline getirmemek ve nihayet, e'f'al ve hareketimizi bu anlayış zihniyetine göre düzenlemek esastır. Bunu becerebilen bir idealist, aynı zamanda merhaleden merhaleye yücelmiş iyi bir realist sayılabilir.

Bütün dinlerin ve bu yoldaki doktrin ve tarikatlerin her türlü ayrılıklarına rağmen birleştikleri Allah mefhumunda, iyilik, doğruluk, çalışmak, bilgi ve sevgi yolları olduğunu düşünürsek, her şeyde hakikat ve muvaffakiyete ulaşmanın bu yollardan geçmekle kabil olacağı inancına varır, en büyük ve ilâhi vazifemiz olan sonsuz tekâmülümüzde geniş adımlar atmış oluruz.

Binaenaleyh, en büyük enerji kaynağı olan düşüncelerimizi israf etmemek, onları hayra müteveccih sahalara yönelterek, doğruluğuna inandığımız çalışmalarımızla, ilmi araştırmalarımızı severek, benimseyerek kıymetlendirmek, dış problemlerimizi olduğu kadar bizim için meçhul diye vasıflandırdığımız iç âlemimize yönelerek, varlığımıza ait problemlerimizi de bu ışık altında kolayca çözmek mümkün ve kabil olmaktadır.

İdrakin başlıca unsuru olan düşünce, ilâhî iradenin bize bahsettiği cömertçe büyük bir enerji kaynağı olduğuna göre, depo ettiğimiz bu enerjiyi korumak, onu icabeden ve lüzumlu sahalarda, israftan çekinerek, büyük bir titizlikle, sabırla başkalarının yararına kullanmak ve dağıttığımız enerjiyi başkalarından yine başka başka şekillerde almak mukadderdir. Yani, enerji almak isteyen, enerjiyi vermesi-

ni bilecektir. **İlâhî düzen budur.** Bu enerji alış verişi sadece biz bedenli varlıklar arasında değil, maddî bir yapısı, perisprisi ile daim ve bâki olan ruhlar arasında olduğu gibi, ruhlarla bizim aramızda da cârî olmaktadır. Enerji dalgaları ve elektrikî seyyaleler devamlı surette gidip gelmektedir. Bu da bizim düşüncelerimiz inanç, iyilik, doğruluk, çalışma, bilgi ve sevgi mefhumlarını kapsadığı müddetçe, ilâhî nizamaya uygun, mutlak iradenin arzuladığı bir keyfiyettir.

İlâhî iradeyi tazammun eden bu düşünce kudreti, öyle bir kudrettir ki, idrakine varamadığımız maddî manevî (maneviden maksadımız ruhsal problemlerimizin halli için bir ön görü) samimi istek ve araştırmalarımızla vicdan sesine uyarak ceahitle, bilgiye yönelmiş ve onları kapsayan bir sevgiye doğru top yekûn bir itilştir.

Bu mücadele âleminde, yaptığımız enerji alış verişi ile, bulunduğumuz camladan olduğu kadar, bedenli ve bedensiz ruhlar arası münasebetlerimizde de karşılıklı yardımlar görmekte ve bu sayede, esasında var olan bizim için bir çok meğhüllerimizin gün ışığına çıkmasına şahit olmakta ve tekâmülümüz kadar toplumun ve ruhların tekâmülleri de sağlanmaktadır.

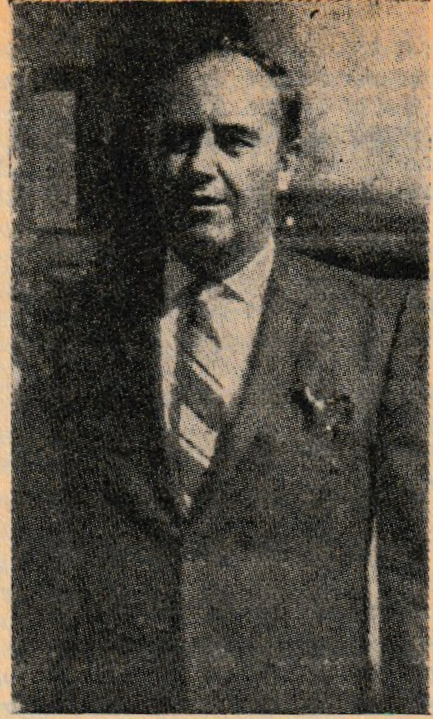
Şu halde, düşünce ne olursa olsun, onu en iyi bir şekilde kıymetlendirmek esastır. Din kitaplarına göre, tekvin nazariyesini düşünürsek, bütün mevcudatın, sular, karalar, nebat ve hayvanların insan iradesine ulûhiyet tarafından «muti» kılınması keyfiyetini de bu ilâhî düzenin zarurî bir icabı olarak görmek mümkündür. Çünkü, varlığımız bütün diğer varlıkların örneği olduğuna göre, onların hüviyetlerinde taşıdıkları maddî manevî her türlü muharrik kuvvet ve kudretlerin de muvassılası ve hayra yönelmiş idrakimizin bir nevi yöneticisidir. Bunun aksî, geri varlığımızın sebeplerini teşkil etmektedir. İlkel insan ve toplumlar, bu gün bile Afrika'nın bazı ıssız bölgelerinde yaşayan vahşî kabilelerde olduğu gibi.

Ehliyetsiz Ellerde Bulunan Ruhsal Güçler

Yazarı: Eski D.S.F. Başkanı

M. SMITH

Çeviren: Kadri KARMA

Melvin Smith

(Psychic News'den)

Beynelmilel Spiritüalist Federasyon büyük bir hızla değişmekte olan dünyada en iyi şekilde nasıl rol oynayabilir? İnsan ruhsal ilimle bugünkü kadar hiç bir zaman ilgilenememiştir. Spiritüel gerçekleri ortaya koymak için bundan iyi bir ortam bulunamaz.

Birçok ülkelerde ruhsal ilimle uğraşan üniversite laboratuvarları vardır. Yapılmakta olan araştırmalar saf bir ilmi temele dayanmaktadır.

Ruhsal güç, bugün bilinen enerjilerden daha kuvvetlidir. Bu bakımdan materyalist ellerde bilgisizçe kullanılması mahzurlu sonuçlara yol açacaktır.

İşte burada bizlere sorumluluklar düşmektedir. Bu, insanlığın spiritüel menfaati bakımından önemlidir. Bu yüzden, kendi çalışmalarımızın daha da kolaylaşmasını sağlayacak spiritüel araştırmalarda bulunmamız gerekmektedir.

Ruhlar âlemi bize yeni ifşalarda bulunabilmek için beklemektedir. Bu konuda verilmiş en büyük fırsat Spiritüalizmin doğmuş olmasıdır. Bu sayede insan birtakım işe yaramaz doğma ve de bâtil itikatlardan kurtulmuş durumdadır. Bu günkü bilgimizle tatmin olarak, kendi kendimizi dört duvar arasına hapsedmek hatasına düşmemeliyiz. Bu şekilde bir aldanmaya düşmek, bizi daha ileri çalışmalara gitmekten alkoyacaktır.

Bugün Spiritüalizmin dayanaklarından biri olan medyomluk, üzerinde çalışılmaya değer bir konudur. Medyomluk değişmektedir. Eski görüşlerin yerini yenileri almaktadır. Ruhsal komunikasyon üzerinde tekrar durulmalıdır. Çünkü halk, bu konuda devamlı olarak birşeyler öğrenmek istemektedir. Tebliğlerin gerçekten nereden geldiklerini bilmelidirler. Herşey bir ruhtan mı gelmektedir, yoksa medyomun kendisinden kattığı birşeyler var mıdır? Med-

yomlukta telepatinin yeri nedir? Bu soruların sayısını çoğaltabiliriz. Görülüyor ki, bizim, daha çok araştırmalar yapmamız gerekmektedir. Bana kahrısa bugünkü Beynelmîlel Spiritualist Federasyon üyeleri medyomlukla ilgili çalışmalara eğilmelidir.

Ruhsal ilme sırt çevirebileceğimizi sanmıyorum. Bundan nümeroloji, astroloji, palmistri (el falı) v.s. yi kastediyorum. Bütün dünya televizyon ve radyo programlarında bununla ilgili olayların anlatıldığına şahit olmaktayız. Aynı şeylere yazılı yayınlarda da rastlamak mümkün, tabii. Halk devamlı olarak soru sormak ihtiyacındadır. Bütün bunların kozmik bir sebebe dayanıp dayanmadığını çalışmadan ve bir gayret göstermede nasıl anlayabiliriz? Belki de bunları yaptıktan sonra, insanın evrendeki yeri hakkında daha esası bir anlayışa ulaşacağız.

Spiritüel muhabere bugün temel kanaatımız olmak durumundadır. Fakat bu sa-

dece açık bir kapıdan başka birşey değildir. Bu, ölümden sonraki hayatın varlığını da ispatlar. Fakat biz insanın gerçek güçlerinin neler olduğunu anlamaya çalışmıyoruz. Çünkü insan aslını tanıdığı nisbette, diğer insanlarla olan bağlarının anlamını daha iyi anlayacaktır.

Gençliğe karşı da ilgisiz bulunmamalıyız. Çünkü bugünün genci, yarının yetişkindir. Yaşlılar sahnedeki çekildikçe yerini gençler dolduracaktır.

İşte bu yüzden ilerideki kongrelerde gençliğe de yer verilmelidir. Bu görüşler üzerinde durulduğu ve daha da mükemmelleştirildiği taktirde, organizasyonumuzun daha iyi bir yapı kazanacağı zannındayım. Benim şahsî görüşüm şudur ki, hiçbir başkan arkadaş bu mevkiye 6 yıldan fazla kalmamalıdır. Beynelmîlel bir organizasyon olduğuna göre, her ülkeden bir temsilci bu görevi 6 yılda bir devralmalıdır. Bu yüzden yeni seçimlere katılmamaktayım.

KÜRTAJ AFETİ

(Sahife 7'den devam)

Buna da kimse birşey diyemez, diyemez ama, katletmemek şartıyla...

GERÇEK KONTROL:

Yeryüzüne tekrar gelmek; bedenlenip, kusurlarını, eksiklerini gidermek; yani tekâmül etmek için aramıza katılmak isteyen bir varlığa, bir insan ruhuna, anne ve baba olmak istemeyebiliriz (Çocuk istemek budur...) Bizi buna yaratan bile zorlamaz. Çünkü hürüz... Fakat hürüğü-müz başkasına zarar vermemelidir...

Daha ana rahmine o noktacı düşmeden, bu isteksizliğimizi fiil haline getirmeliyiz (Ön tedbirler ile...).

Bizden uzakta birisi, «Gelebilir miyim?» diye yeşil ışık gösteriyor. Bizse, «Sakın geleyim deme!...» demiş olmak için fiilen kırmızı ışık yakacak yerde, bilgisizliğimizden, iradesizliğimizden... yeşil ışık yakıp, zihnen de «Sakın gelme, gelme!...» deyip duruyoruz!... Tâ iki, üç adım yakını-muza gelince de: «Niçin geldin? Ben seni çağırmadım!...» diyerek, o günahsız za-

valının «Sen yeşil ışık yaktın da geldim..» demesine bile fırsat vermeden, hemen girt-lağını sıkıp, onu gebertiyoruz! Bu gebertme fiilimize, başkaları da -para karşılığı- isteyerek katılıyorlar işte (Kürtajın anlamı bu...)!.

Ruhi plânlar (idareci Ruhsal Mekanizma), ruhi tekâmül durumumuza bakıp, bizlere, ruhsal tekâmüllerine, yeryüzünde aracılık, vasıtalık etmek üzere, oğullar, kızlar görüntüsünde varlıkları emanet edip; onların tekâmüllerine hizmet etmemizi istiyorlar... Bu isteğe, bu yüce teklife ruhumuz «Evet» dediği için o bizde beliriyor... Amma, buna, ille de hayır diyeceksek (bu, nefsanîyetimizin «hayır» demesi de olsa), bunda geç kalmışlık, ahte ihanettir, katildir...

Biz bu hayırlı, kutsal hizmete pek hazırlıklı olmayabiliriz de... Yukarısı bizi denemek, yoklamak ister... Öğretmen kapıdan çıkalı saatler geçtikten sonra sualine cevap vermek boşunadır: O varlık, yine bizim çocuğumuz olmaz ama, biz kaatil olur, kaybederiz... Bu kötü...

Radyestezi Rezonans Renk Tedavisi

Dr. Gültekin CAYMAZ

Fizik Tedavi Uzmanı

(Geçen Sayıdan devam)

Kahve rengi ile ilgili besinler.

Kestane, pişmiş et, ekmek, kahve, kakao, çukolata, kara erik reçeli, kuru üzüm v.s.

Gri renk. Kül rengi.

Gri renk de spektrumda bulunmayan fakat tabiatta çok görülen bir renktir. Spektrumda bulunan renklerin karışımı beyaz değil, fakat gri rengi meydana getirir. Yani aslında gri renk, spektrumda bulunan renklerin eşit oranlarda karıştırılması ile meydana gelir.

Bir kimseden yayılan ışınlarda gri çizgiler olması, o kimsenin henüz çok ilkel olduğunu gösterir. Eğer gri renk bir organdan yayılıyorsa, o organ hasta veya hastalanacak demektir.

Gri renkle ilgili besinler:

Patlıcanın içi, pişmiş işkembe, bahıkların esmer eti v.s.

Beyaz renk.

Beyaz renk spektrumdaki renklerin boya halinde karıştırılması ile elde edilemez. Spektrumdaki renkli ışınların karıştırılması ile de elde edilemez. Çünkü beyaz ayrı bir renktir. Beyazın ve siyahın ayrı birer renk olduklarını ilk düşünen insanlardan biri ünlü Alman bilgini Goethe'dir. O bu fikrini ömrünün sonuna kadar savunmuştur.

Ayrıca bir prizma ile güneş spektrumu nu incelemiş, çeşitli maddelerin gölgelerinin prizma ile hangi renklere ayrıldığını kaydetmiştir. Ve anlamıştır ki bir şeyin gölgesi aslında renkli ışınların bir karışımıdır. Bu gerçeği bir prizma ile ışık altındaki ci-

simlere bakan herkes derhal tasdik eder. Fakat Türkiye'de lise bitirmiş milyonlarca kişi arasında prizma ile gölgenin nasıl renklere ayrıldığına bakmış olan kimseler her halde 3-5 bin kişiden fazla değildir. Ve hattâ fizik kitaplarında okuduğumuz ve güneş ışığının 7 renge ayrıldığı hususu bile çoğumuza gösterilmemiştir. Bundan dolayı da spektrumun (güneş tayfının) hangi renklere ayrıldığı hususunda kitaplarda yazılı olan bilgiye yanlışlık farkedilememiştir.

Biz şimdi bu yanlışlığı belirtelim ve okul araçları satan bir mağazadan 35 liraya alınabilecek olan bir prizma ile herkesin kolayca göreceği spektrumdaki renk sırasını anlatalım.

Prizmanın 90° lik açısını güneşe doğru tutarak, güneş ışığını beyaz bir kâğıt üzerine düşürelim. Kâğıda olan uzaklığı ayarlayarak 7 renkli görüntüyü elde ederiz. En alttaki renk kırmızıdır, sonra turuncu ve sonra sarı gelir. Fakat sonra prizmayı yapan maddenin rengine uyan hemen hemen renksiz bir bölge vardır ki burası renksiz parlak ışın bölgesidir. Buradaki renk prizmanın rengi ne ise ona göre değişir. Beyaz boya ile de ne renk boyayı karıştırırsak, beyaz boya o renge değişir. Spektrumdaki renksiz ışın bölgesi, saydam bir parlaklık sağlayan ışın bölgesidir. Prizmanın uzaklığını ayarlayarak bu saydam parlak ışın bölgesini genişletip daraltabiliriz. Eğer çok daraltırsak prizmanın iki kenarındaki renkler birbirine yaklaşır, saydam bölge kaybolur ve sarı ile yeşil

beyaz renk ile yeşil rengin aynı doğrultuda fakat zıt yönlerde bulunması ilginç bir gerçektir. Yani beyaz rengin sarkaç yönü 60° kuzey doğu iken, açık yeşilin sarkaç yönü 60° güney batıdır.

Siyah renk.

Beyaz renk gibi, diğer renklerin karışımıyla hiç bir zaman elde edilemeyecek olan diğer bir renk de siyahtır. Sabahları sık, sık yediğimiz zeytin siyahtır. Kara dut, kara erik, patlıcanda da siyahlık vardır. Bazılarının saç, kaşı, kirpiği, gözü ve hattâ derisi siyahtır. Bir çok hayvanlar siyah tüylüdür. Aynı zamanda çürüyen dişler, kömürleşmiş maddeler de siyahtır.

Uzaya çıkıp da, uzayın siyahlığının ne kadar güzel, canlı olduğunu gören ve ondan bahseden Amerikalı astronomların yazılarını okuyunca, uzayda esas hakim rengin de, gücün de siyah olduğunu anlıyoruz. Biz dinlenmek, uyumak, enerji kazanmak istediğimiz zaman ışısız, karanlık bir yeri tercih ederiz. Karanlık, siyah dinlendiricidir.

Radyestezik çalışmalarımıza göre de, bazı sıhhatli kimselerde siyah rengin hakim olduğuna inandık. Bu kimseler fazla uykuya ihtiyaç duymadıktan başka, geceleri açık havada dolaşmayı, çalışmayı severler ve ay ışığından da hoşlanırlar. Halbuki dolunay ışığının bazı kimselerde aksi tesirleri olduktan başka, delilik krizlerine sebep olduğu da bilinmektedir. Ve bundan dolayı bazı delilere lunatik de denir.

Temel renkleri siyah ile uyum gösteren kimselerin vücutlarındaki enerji, başka renk grubundaki kimseler yanında durunca azalarak onların hastalanmasına sebep olabileceği gibi aksi de olmaktadır. Onlar başkalarında adeta allerjik bir reaksiyona ve rahatsızlığa sebep olmaktadır.

Siyahla ilgili elementler: Gümüş, platin.

Bu yazı dizisinin hazırlanmasında 15 kadar kitaptan ve şahsî tecrübelerimizden faydalandık. Kitaplardan aldığımız bilgiler, doğruluğunu kuvvetle tahmin ettiklerimdir.

Bütün bu bilgilerden, herkesin hayırlı bir şekilde faydalanmasını dilerim. Hepinizi sevgi ve saygıyla selâmlarım.

RUHSAL KİŞİLİĞİ Geliştirme Yolları

**SİZİ MUHAKKAK
TATMIN EDECEKTİR.**

Fiati : 4 Lira

ÖDEMELİ İSTEYİNİZ

Spritüalist Basından

(Sahife 19'dan devam)

durmuş. (Wilburt'un kulağında bir iltihap vardı. Bu yüzden akıntı olur ve fena bir koku yayılırdı. Küçük kardeşime gelen koku işte buydu.) Herb'in ifadesine göre, kısa zamanda gerek koku gerekse soğukluk ortadan kayboldu.

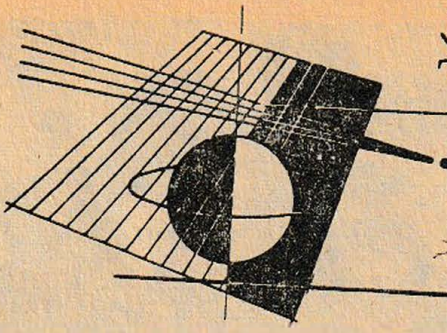
Wilburt'un son ziyareti iki yıl önce vaki oldu. Büyük annem Susan Clemens ile sık sık kardeşimin ölümünden ve ölüm sonrası ziyaretlerinden bahsederdik. Her ikimiz de onun bize dönüşü ile ilgilenir ve sükûn içinde olup olmadığını merak ederdik. Büyükanem 1 Mayıs 1959'da ölünce kardeşimin ölümünün onun da öbür âleme intikâlini çabuklaştırdığını düşündüm. Zira hepimiz gibi o da kardeşimi çok severdi; onun için uzun süre matem tutmuştu.

Büyükanemim ölümünden bir kaç gün sonra, bir gece lâmbayı söndürmüş ve yatağıma uzanmışım ki, beni yine bir soğukluğun sardığını hissettim. Yatağımın sağ yanında iki üç ayak ötede büyükanmem için geldiklerini biliyordum.

ve kardeşim duruyordu. Kardeşim elini büyük annemin omzuna atmıştı. Hiç bir şey söylemediler ama onların, her şeyin iyi gittiğini ve beraber bulduklarını öğrendim.

Bütün kalbimle ölüm ötesi bir hayat olduğuna ve öldükten sonra sevdiğimizle beraber olacağımıza inanıyorum. Ayrıca ölmüşlerin dünyada olup bitenleri bildiklerine ve zaman zaman ihtiyaç içinde bulunanlara yardım ettiklerine kaniim.

D. KUESPERT

AKŞEHİR OLAYLARI

Psşik Deneyci

Baykur Bilgin'in Celse Zabıtları

REHBER VARLIK: Sevgi
Operatör: B. Bilgin
Medyom: Ayşe Bilgin

Hazır Bulunanlar : Akşehir Kaymakamı Nurettin Önder ve eşi Ayfer Önder, Bnb. Kemal Acar ve eşi Zahide Acar, Binbaşı Haydar Tecer ve eşi Necmiye Tecer, Vergi Müdürü Hüseyin Özcanoğlu ve eşi Hayriye Özcanoğlu, Akşehir Devlet Hastahanesi operatörü Dr. Hasan Olcay, Öğretmen Okulu eğitim şefi Sabri Taşkın ve eşi Fatma Taşkın, Nesibe Bilgin, Mustafa Kocatürk, Kız enstitüsü fen bilgisi öğretmeni Ayla Şekercioğlu, Emine Acar, Türkçe öğretmeni Kemal Uzun, Sultan Uzun, Yurdakul Uzun, Bir banka memuru arkadaş ve eşleri, Hayriye adlı bir Hanım komşu, Ahmet, Kezban, Zengin ve adını bilmediğimiz iki bey misafir.

Muhterem okuyucularımızın da gözünden kaçmamış olacak ki celselerimizin amacı tamamen ölüm ötesinde devam eden hayatın varlığının isbatı mahiyetindedir. Tabii ki bu isbat sırasında pek çok duru görü ve telepatî olayları da yer almaktadır. Hazır bulunanlar bütün bu olayları görmekte ve duymaktadırlar. Şüphesiz bizleri en çok etkileyen ölüm ötesine intikal eden çeşitli ruhların karşımıza çıkmasıdır. Bunlardan pek çoğu halen dünyadaki yakınlarının özlemine çekmekte, geride bıraktıklarının acıları ile yanmakta veya yakınlarına sitem etmektedir. Pek çoğu hem göz yaş dökmekte ve döktürmekte...

Bir kısım varlıklarsa dünyadakileri i-

kaz etmekte ve nasihatlarda bulunmakta... Fakat bütün bunların üstünde idareci bir plânın veya rehber varlığın hazır bulunanların ihtiyacına göre irtibatlar ve isbatlar yapması, akılda olmayan şeyler karşımıza çıkarması spatyom'daki hayatın kat'i delilleri olmakta ve misafirlerin tümü adeta vekt içerisinde celseyi terk etmektedir. İşte bu yazımda gene, böyle manevî bir atmosferle dolan hazırun'un ve celsenin notlarını sunacağım. Yukardaki isimlerden de anlaşılacağı gibi, celsedekiler pek atlayacak saf kimseler değil, bilâkis Akşehir'in yöneticileri Doktoru ve subayları idi. Bu şahıslar önünde acaba hile yapmak kabilmî? Yapılabilir demek bu muhterem zevata saygısızlık olur.

Deney üç kısımda yapıldı. Birinci kısımda manyatizma gösterileri yer alıyordu. Medyom hazır bulunanlar önünde manyetik usulle transa konuldu. Şarm ve Somnambul devrelerinden sonra katalepsiye geçildi. Medyom gözleri açık, bir noktaya bakmakta idi. Bütün vücudu kas katı kesilmmişti. Operatör Doktor Hasan bey muayeneye davet edildi. Doktor bütün vücudun katılaşmış olduğunu beyan etti. Medyomun yanlara açık kollarını bükmeyi denedi. Fakat bükülmediğini gördü. Medyom şimdi tıpkı köprü gibi iki koltuk arasına uzatıldı. Desteklerden birisi başının altında diğeri ayak bileklerine gelmekte idi. Bu durumda İken üzerine Öğretmen okullu bir kız oturtuldu. Hazır bulunanlar hayretle bakıyorlardı.

(Lütfen sayfayı çeviriniz)

Kıymetli Medyom Ayşe Bilgin, derin transta...

Sonra iki kişi medyomu ayağa kaldırdı. Sanki mermer gibi idi. Adeta yere çivilenmişti. Medyoma yürümesi söylendi. Değil yürümek hareket edemediği görüldü. Sıra hisiptaline gelmişti. Sağ kolu manyetik pas ve telkinle hissizleştirildi. Dr. Hasan bey elinde bir dikiş iğnesi ile medyomun yanına sokuldu. Kolunun muhtelif yerlerine iğneyi batırdı. Sonra elinin üst kısmından bir parça tutarak iğneyi bir yönden diğer yöne geçirdi. Medyom hiç bir şey duymamış kan da akmamıştı. Operatör Dr. Hasan bey bu durumda her türü ameliyat yapılabilir dedi. Şimdi de medyomun sağ bacağı telkinle felç yapılmıştı. Bu halde iken medyoma iki dakika sonra uyanması söylendi. Herkes saatine bakıyordu. Tam iki dakika sonra medyom kendiliğinden uyanı. Yürümesi istendiğinde ayağa kalkan medyom sağ ayağını tıpkı felçli imiş gibi kullanamadı ve şaşkın şaşkın etrafına bakınmaya başladı. Doktordan kontrol etmesi is-

tendi. Dr. Medyomu yürümeye zorladı fakat medyomun sağ ayağı adeta sallanıyordu? Doktor 'evet, felç' dedi. Bundan sonraki bir deney de hafıza kaybı idi. Annem Nesibe Bilgin deneki izlemektedir. Medyomun hafızasından Nesibe ismi silindi. Ve uyanırıldı. Uyanık duran medyomdan Nesibe Bilgin'i bulması istendi. Annem medyomun karşısında ayakta durduğu halde medyom hatırlamıyor ve görmüyordu. Şimdi de tıransdaki medyomun gözleri bağlandı. Medyom bu durumda elimi vücudunun neresine yaklaştırırsam, manyetik şualar vasıtasıyla hissedebiliyor ve yerini söylüyordu. Daha sonra duru görü deneyleri başladı. Bir misafir, küçük, çerçevesi bir fotoğrafı eline olarak «bunu bilecekmî» diye sordu. Medyom eldeki resmi tarif etti ve gözleri bağlı olduğu halde görebildiğini anlatmış oldu ve anlattı. Bütün yapılanlar hazirunun görmediği ve alışmadığı şeylerdi. Celsenin üçüncü kısmı ölüm ötesi irtibat-

ları idi. Önce Dr. Hasan beye söz verildi. Medyom; Hasan beyin ölen eşi ile irtibat kurmayı istediğini söyledi ve derhal ölen eşini buldu, tanıtti.

Soru — Nerede ve nasıl öldünüz?

Vr — Kaderim, kaderimdi bu benim. Ameliyat olurken, kocanın ameliyat masasında fazla kan kaybindan öldüm.

S — Hasan beye, aramızda geçen bir hatırayı nakledermisiniz ki sizin varlığınıza daha çok inansın.

Vr. — Boş verin bunları hepsi geldi geçti. Şimdi onlar çok mesutlar. Allah dahada mes'ut etsin. Geride yavrularım kaldı. Beni aratmıyorlar. Hasan bey beni ben de onu yeterince tanırız. İsbata lüzum yok. Bazan hatırlayıp bile beni mes'ut ediyor. Sağ olsun ben iyiyim. Konuşma böylece devam ediyordu. Konuşma sonunda Hasan bey «Hayret toplu ölen eşimin konuşması gibi» diyerek hayretini gizliyemedi. Ve celse boyunca mahzun kaldı. Anlamıştı ki ameliyat masasında ölen genç eşi ölümlü ötesinde başka bir alemde halen yaşıyor ve bazen de dünyadakileri görebiliyordu.

Sıra Binbaşı Kemal bey ve eşine geldi. Bir isim söylediler.

S — Bu ismi bulabilirmisin?

Medyom — Ankara da üç katlı büyük bir bina görüyorum. Burası kalabalık bir yer. Askerler var. Askeri bir okul burası. Bu sizin çocuğunuz. İkinci sınıfta.

S — Gördüğünüz şahsı tarif edebilmisiniz.

M — Sarıgınca, gözleri yeşile çalıyor. Biraz uzunca bir genç. (Doğrulandı.) Geleceği iyidir. Endişe edecek birşey yok. Bu konuşmayı takiben Kemal beyle ölmüş babaları ile irtibat kurdular ve uzun süre konuştular. Konuşma bitince tam tatmin olduklarına açıkça beyan ettiler.

Kaymakam bey, Sabri bey, vergi müdürü bey bütün konuşulanları hayecanla dinliyorlardı. Diğer bütün hazır bulunanlar kelimeleri kaçırmaktan korkarcasına med-

yomu takip ediyorlardı. Kaymakam beye «buyurun sıra sizde» dedim. Kaymakam bey üzgündü. Olanlar kendisini bir kayı etkilemişti. Belki de acı bir hatırayı yeniden yaşamayı istemiyorlardı. Muhterem eşleri de zaten fazla tahammül edemeyerek, alt kattaki komşuya sığınmışlardı. Aramızda misafir bankacı bir bey medyoma yaklaştı. Belki ki'bir şeyler sormak istiyordu.

M — Karşıma ince uzun bir bey geldi. Babasının ölüm şeklini merak ediyor onu soracak.

S — Lütfen babasını bulunuz.

M — Buldum yanınızda. (Varlığı taraf etti, misafir de doğru babamdır dedi.)

S — Bu bey nerede ve nasıl öldü?

M — Su, su, Deniz. Ah insanı öldürür bu deniz. Deniz Deniz. Siyah simsiyah büyük bir şey. Geml, geml, Gemide öldü.

VR — Oğlum Sen ağabeysin. Kardeşlerinden ağabeyliğini esirgeme, diyerek konuşmaya başlayan varlık oğlu ile uzun süre dertleşti. Oysa biz bu beyi vee şini ilk defa görüyorduk. Geçmişleri hakkında hiç bir bilgimiz yoktu. Konuşmaları o anda banda alamadığımız için verilen akraba adlarını ve teferruatı yazmak güç oluyor.

M — A AA... Bir oğlan çocuğu geliyor. Yaklaşıyor, gültüyor bana. Dört beş yaşlarında.

S — Sen de ona yaklaş ve kim olduğunu sor. (Celsenin en etereasan anı böylece başladı)

M — Adını söylemiyor. Babam ve annem benimle konuşmaktan korktular. Benden korkuyorlar diyor.

S — Babası ve annesi kimmiş?

M — Söylemem çok acı çekiyorlar adını yeniden duyup ıstırap çekmek istemiyorlar.

S — Anneniz kim sizin, Nerede?

(Devamı sayfa 37'de)

Ateş Üzerinde Yürüyenler

(Sahife 21'den devam)

İnginç ayrıntı: yürüyenlerin hiç biri ikinci bir def'a daha korların üzerinde yürümediler.

Daha sonra, geceleyin, bu inanılmaz gecenin büyük ustası, beyaz derili, esrar-rengiz gürü'yü bulmağa muvaffak oldu. Muhterem üstad (swami) Gauribala çekici ve çok nazik ufak tefek bir ihtiyardı.

«— Evet, Almanım ben, dedi. Uzun zamandan beri, hayli uzun, Hitlerin delilikleri tutmağa başladığı zamanda, bir daha Berlin'e dönmek üzere ayrıldım ve Asya'nın yolunu tuttum. Rahip (bonz) oldum. Saçlarımı kazıttım ve bir budist mabedinde iclemeler yaptım.

Yedi sene sonra, Tibeti ziyarete gittim. Dalai Lama'nın yakınında Lassa'da bir kaç sene kaldım. Nihayet hinduizmi inceledim ve shadü (gezici keşiş) oldum. Uzun müddet, senelerce Hindistanı dolaştım durdum. Sonunda, kendimi buraya Seylan'a, bağladım. Aziz olamazsam bile, bir bilge (hakim) olmağa çalıştım, gerçek bir bilge...»

Bu garip adam yarım düzine dil konuşuyor, sanskritçe, eski singalce, tibetçe, yunanca ve lâtince konuşmamasına rağmen yazıyor. Kendisine en eski ve en gizli ezoterik ve tantralara ait elyazmalarını tetkik için müsaade edilmiş.

«— Geçen akşam görmüş olduğumuz geylerle pek ilgilenmiş gibisiniz, bu tabii dir. Belki bu işin hilesi nerede diye sormak istersiniz? Böylesi batılı zihniyetine uygun düşer. Hayır, hayır, kendinizi savunmayınız, normaldir böyle düşünmeniz. Biliniz ki bir puja ayınınde hile olmaz, zira ilâhlar aldatılmazlar!»

— O halde, sihir?

«— Ne hile, ne sihir, ne özel bir terip, çünkü, kendiniz de müşahade ettiniz ki, merasime iştirak edenlerin hiç biri ne fakir, ne mistik, ne de meslekden kimselerdi; mütavazi köylerde oturanlar civardan gelenler, köylüler, tacirler ve memurlardı

bunlar.

«—Çıplak ayakla yürümeğe alışmış olan bu kimselerin ayak tabanları kalınlaşmış olabilir, bir yardımdır?»

«— Hayır, zira onların arasında öğretmenler, otobüsle seyahat edenler, hiç çıplak ayskia yürümeyen şehirliler vardır.

«— Belki de ipnoz, trans, psişik tasarruf var?»

«— Alay etmeyin! Pekalâ biliyorsunuz ki kimse ne ipnotize edilmişti, ne de trans'daydı. Bunlar Antiller'in vodu'sunda Brezilya'nın makumba'sında ve Afrika'da şüphesiz, bulunabilirler; ama burada olmaz!»

«— Hind kenevirinden, bilmediğimiz bazı bitkilerden yapılmış eczalar, ilâçlar olabilir?»

«— Hiç biri değil. Ne esrar çubuğu, ne Chitral afyonu korlanmış ateşin üzerinde yanmadan gezinmeğe izin vermezler; çünkü gezintli sizi bu kadar etkilerse yanıkların olmaması daha fazla hayret içinde bırakır.

«— Ayaklar Koruyucu bir tabaka teşkil eden gizli bir bitki eriylği ile yıkanmış olamaz mı?»

«— Size ilâhlara hiyle yapılmadığının söylememiş miydiniz?»

«— Öyleyse ateş üzerinden kimse geçmedi, hepimiz halusinasyon'a kurban olduk demektir?»

«— Çektiğiniz resimleri developpe ettiğiniz zaman gördüğünüz şeyin gerçekliğine kani olacaksınız, zira fotoğraf makinalarının halusinasyona uğradıklarını hiç işitmedim.

O halde artık ateş üzerinde yürümenin sırrını size söyleyebilirim! İyi dinleyiniz. Kutsal yazılara sıkı sıkıya uygun olan merasim icra eden kimselerle ilâhların muhabakatından doğan bir imtiyaz, bir tanrı vergisidir. Bir ayrıntıyı unuttunuz, hazırlık safhasını inkâr etmeyiniz, korlanmış ateş pek gaddardır. Şu son senelerde, iştirak

ettiğiniz sahneyi gördükten sonra Avrupalılar da ateş üzerinden geçmeğe kalkıştılar. Hepsisi Colombo hastanesinin yolunu tuttu.

Ruhen gerekli saf halde bulunmayan Cinghal'ler ve Hindu'lar da ağır şekilde yanyorlar. Önce, ateş gününe hazırlayan, himaye ve inayet haline girmeyi temin eden uzun bir ruhsal hazırlık vardır. Takdisler, yürüyüş gününe kadar temizleyici yıkanma, oruç, adak, dua'dan önce, mabetlerde yapılırlar. Merasimden önceki yarım saat zarfında, ayaklar su içinde durdurulur. Bu banyo ayak tabanını yumuşatır ve üst deriye (épiderme) bir nemlilik temin eder. Ayak tabanlarına emdirilen su yüksek ısılı korlanmış ateşle temas edince sıcak ütü üzerine fırlatılan bir parça suya benzer şekilde hareket eder; bilindiği gibi.

Su, ütünün yüzeyi üzerinde, buharlaşmadan dönüp duran damlacıklara ayrılır.

Bu yüzden korlanmış ateş muayyen bir merasime göre hazırlanmış olmalıdır : hu-

susi bir tip odun kullanılır daima; uzun zaman kor halinde yanar, çünkü hararet ne kadar yüksek olursa yürümek o kadar kolaylaşır.

Kor'ları hasıl eden odunlar ufak parçalar halinde kesilmelidir. Yüzey mümkün olduğu kadar düz olmalıdır. Kalın odunların üzerinde yürümek pratik olarak imkânsızdır. Yürüyüş ritmi iyi hesab edilir. Sırlardan biri ayağı korlanmış ateşin üzerine tamamen düz olarak koymaktan ibarettir. Nihayet ve bilhassa bu takdisin gerekliliğini derinden hissetmek, İlahların rıza gösterdiklerine, koruduklarına dair bir kesin bilgiyi kazanmak gereklidir. Görüyorsunuz ki bu bilgiyi kazanmak ateş üzerinde yürümekten son derece daha zordur. Gerçekten, Fransa'ya döndüğünüz zaman bunu tecrübe etmek isterseniz, küçük bir ateş parçası üzerinde deneme yapınız. Zeytin odunu elverişlidir. İyi neticeler verebilir. Geriye, İlahların bu uzak ve barbar ülkede yapılan ateş üzerinde yürüme işine iyi gözle bakıp bakmamaları kâhyor.

AKŞEHİR OLAYLARI

(Sahife 35'den devam)

M — Burada yok. Benimle karşılaşmamak için buradan kaçtı. O beni çok se verdi. Halen üzüntüsünden hastalanır. An neme söyleyin ben iyiyim. Benim için ağ layıp üzülmesin. Ben onları ve kardeşlerimi her gün görüyorum.

Nurettin Önder — Hocam yeter artık. O bizim çocuğumuzdur. Ne olur celseyi ka patın çok acı çekiyorum. Biz korktuk ça ğırmadık amma çocuğumuz kendisi geldi. Yarı karanlık ve loş salonu uhrevi bir ha va sardı. Belki de baba şu anda ağlıyordu. Hazirun hep bir ağızdan «vah yavrum» de mekten kendini alamadı.

M — Babam çok üzgün.

S — Nasıl öldüğünüzü anlatırmısınız ?

M — O anı babama yeniden mi yağa tayım, onun acısını istermiyim. Hatırlat mayın o acı günü. Babam ve annem zaten bilirlir. Baba benimle niçin konuşmak is-

temiyorsun. Benim için füzülmeyin ben iyiyim baba. (Medyom ağlanmaya ve çırpınmaya başladı.)

M — Çocuk gidiyor. Gidiyor çocuk. Gidiyor... gidiyor... Tabii celsedekilerin hepsi ağlıyordu.

Ben bir şeyi merak ettim, ve sordum.

S — Yavrum burayı nasıl buldun. Nasıl geldin bu selceye ?

V — Beni babam ve annem durmadan düşündüler. Onların düşünceleri beni buraya çekti. Şüphesiz bu son sahne rehber varlığın bize bir armağanı idi. Halen kalpleri şüphede olanlar varsa «hakikati görme yen ve duymayanlar» demek gerekir.

İşte düşüncelerimizi bile her an alan, duyan sevgililer. Anne, babalar ve küçük yavrular... Onlar perdenin öbür yanında bizse bu yanda yaşıyoruz. Izdıraplarımız ve sevinçlerimizi beraberce duyarak hissederek...